

I

(Akti, sprejeti v skladu s Pogodbo ES/Pogodbo Euratom, katerih objava je obvezna)

UREDBE

UREDBA (ES) št. 1221/2009 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 25. novembra 2009

**o prostovoljnem sodelovanju organizacij v Sistemu Skupnosti za okoljsko ravnanje in presojo (EMAS),
razveljavitvi Uredbe (ES) št. 761/2001 ter odločb Komisije 2001/681/ES in 2006/193/ES**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 175(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Odbora regij ⁽²⁾,

v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ⁽³⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Člen 2 Pogodbe določa, da mora med naloge Skupnosti spadati tudi spodbujanje trajnostne rasti v celotni Skupnosti.
- (2) V Sklepu št. 1600/2002/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. julija 2002 o šestem okoljskem akcijskem programu Skupnosti ⁽⁴⁾ je izboljšanje sodelovanja in partnerstva s podjetji opredeljeno kot strateški pristop k uresničevanju okoljskih ciljev. Prostovoljne zaveze so njegov bistven cilj. Spodbujanje širšega sodelovanja v Sistemu Skupnosti za okoljsko ravnanje in presojo (EMAS)

ter razvijanje pobud, ki spodbujajo organizacije, da objavljajo natančna in neodvisno preverjena okoljska poročila ali poročila o uspešnosti trajnostnega razvoja, sta v tem okviru nujna.

- (3) Sporočilo Komisije z dne 30. aprila 2007 o vmesnem pregledu šestega okoljskega akcijskega programa Skupnosti potrjuje, da obstaja potreba za izboljšanje delovanja prostovoljnih instrumentov, oblikovanih za panogo, in da imajo ti instrumenti velike možnosti, vendar še niso v celoti razviti. Komisija je v njem pozvana, da instrumente pregleda, da se spodbudi njihova uporaba in zmanjša upravno breme njihovega upravljanja.

- (4) Sporočilo Komisije z dne 16. julija 2008 o trajnostni potrošnji in proizvodnji ter akcijskem načrtu za trajnostno industrijsko politiko priznava, da EMAS organizacijam pomaga kar najbolj izboljšati njihove proizvodne procese, zmanjšati vplive na okolje in učinkoviteje rabiti vire.

- (5) Za spodbujanje skladnega pristopa med zakonodajnimi instrumenti, razvitimi na ravni Skupnosti na področju varstva okolja, bi morale Komisija in države članice proučiti, kako bi se lahko registracija v sistemu EMAS upoštevala pri razvoju zakonodaje ali uporabila kot orodje za izvrševanje zakonodaje. Poleg tega bi morale za povečanje privlačnosti sistema EMAS pri organizacijah upoštevati sistem EMAS pri politiki javnih naročil in se po potrebi sklicevati na sistem EMAS ali enakovredne sisteme okoljskega ravnanja za pogoje uspešnosti izvajanja pogodb za delo in storitve.

⁽¹⁾ Mnenje z dne 25. februarja 2009 (še ni objavljeno v Uradnem listu).

⁽²⁾ UL C 120, 28.5.2009, str. 56.

⁽³⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 2. aprila 2009 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in Sklep Sveta z dne 26. oktobra 2009.

⁽⁴⁾ UL L 242, 10.9.2002, str. 1.

- (6) Člen 15 Uredbe (ES) št. 761/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. marca 2001 o prostovoljnem sodelovanju organizacij v Sistemu Skupnosti za okoljsko ravnanje in presojo (EMAS) ⁽¹⁾ predvideva, da Komisija pregleda sistem EMAS glede na izkušnje, pridobljene med njegovim delovanjem, ter Evropskemu parlamentu in Svetu predlaga ustrezne spremembe.
- (7) Uporaba sistemov okoljskega ravnanja, vključno s sistemom EMAS, kakor je določen v Uredbi (ES) št. 761/2001, je pokazala njihovo učinkovitost glede spodbujanja izboljšav pri okoljski uspešnosti organizacij. Vendar je treba povečati število organizacij, ki sodelujejo v sistemu, da bi dosegli večji splošni vpliv okoljskih izboljšav. Zato bi bilo treba izkušnje, pridobljene pri izvajanju navedene uredbe, uporabiti za okrepitev zmožnosti sistema EMAS za doseganje izboljšav pri splošni okoljski uspešnosti organizacij.
- (8) Organizacije bi bilo treba spodbujati, da sodelujejo v sistemu EMAS prostovoljno in lahko pridobijo dodano vrednost v smislu predpisanega nadzora, prihrankov pri stroških in podobe v javnosti, če lahko dokažejo izboljšavo svoje okoljske uspešnosti.
- (9) Sistem EMAS bi moral biti na voljo vsem organizacijam, tako znotraj kot zunaj Skupnosti, katerih dejavnosti imajo vplivajo na okolje. Sistem EMAS bi moral tem organizacijam zagotavljati sredstvo za upravljanje tega vpliva in izboljšanje njihove splošne okoljske uspešnosti.
- (10) Organizacije, zlasti manjše, bi bilo treba spodbujati k sodelovanju v sistemu EMAS. Spodbujati bi jih bilo treba z olajševanjem dostopa do informacij, obstoječih sredstev za podporo in javnih institucij ter z vzpostavitvijo ali spodbujanjem ukrepov tehnične pomoči.
- (11) Organizacije, ki izvajajo druge sisteme okoljskega ravnanja in bi rade prešle na sistem EMAS, bi morale imeti možnost, da to naredijo čim prej. Proučiti bi bilo treba povezave z drugimi sistemi okoljskega ravnanja.
- (12) Organizacije z lokacijami v eni ali več državah članicah bi morale imeti možnost, da z eno samo registracijo registrirajo eno ali več lokacij.
- (13) Treba bi bilo okrepiti mehanizem za ugotovitev, ali organizacija izpolnjuje veljavne zakonske zahteve v zvezi z okoljem, da se okrepi verodostojnost sistema EMAS in zlasti da se državam članicam omogoči, da z deregulacijo ali oprostitvijo uporabe zakonskih določb zmanjšajo upravno breme registriranih organizacij.
- (14) Postopek izvajanja sistema EMAS bi moral vključevati udeležbo zaposlenih in delavcev organizacije, saj to povečuje zadovoljstvo pri delu, pa tudi poznavanje okoljskih vprašanj, ki se lahko razširja v delovnem okolju in zunaj njega.
- (15) Logotip sistema EMAS bi moral biti privlačno komunikacijsko in tržniško orodje za organizacije, ki bi lahko povečevalo ozaveščenost kupcev in drugih zainteresiranih strani sistema EMAS. Pravila za uporabo logotipa sistema EMAS bi morala biti poenostavljena z uporabo enotnega logotipa, sedanje omejitve pa bi bilo treba odpraviti, razen tistih za proizvode in embalažo. Ne bi smelo prihajati do zamenjav z znaki za okolje za proizvode.
- (16) Stroški in registracijske pristojbine v okviru sistema EMAS bi morali biti razumni in sorazmerni z velikostjo organizacije in delom, ki ga mora pristojni organ opraviti. Za majhne organizacije bi bilo treba proučiti izjeme ali zmanjšanje pristojbine brez poseganja v pravila o državni pomoči iz Pogodbe.
- (17) Organizacije bi morale narediti in dati na voljo javnosti redne okoljske izjave, ki bi javnosti in drugim zainteresiranim stranem zagotavljale informacije o izpolnjevanju veljavnih zakonskih zahtev v zvezi z okoljem in o njihovi okoljski uspešnosti.
- (18) Za zagotovitev ustreznosti in primerljivosti informacij bi morale poročanje o okoljski uspešnosti organizacij temeljiti na splošnih, za posamezno panogo značilnih kazalnikih uspešnosti, osredotočenih na ključna okoljska področja na ravni procesa in proizvoda ob uporabi ustreznih meril in lestvic. Tako bi lahko organizacije lažje primerjale svojo okoljsko uspešnost v različnih obdobjih poročanja in z okoljsko uspešnostjo drugih organizacij.

⁽¹⁾ UL L 114, 24.4.2001, str. 1.

- (19) Z izmenjavo informacij in sodelovanjem med državami članicami bi bilo treba razviti referenčne dokumente, ki vključujejo najboljše prakse okoljskega ravnanja in kazalnike okoljske uspešnosti za posebne sektorje. S pomočjo teh dokumentov bi se lahko organizacije bolje osredotočale na najpomembnejše okoljske vidike določenega sektorja.
- (20) Uredba (ES) št. 765/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. julija 2008 o določitvi zahtev za akreditacijo in nadzor trga v zvezi s trženjem izdelkov⁽¹⁾ ureja akreditacijo na nacionalni in evropski ravni ter določa splošni okvir za akreditacijo. Ta uredba bi morala dopolnjevati ta pravila, kolikor je to potrebno, ob upoštevanju posebnih lastnosti sistema EMAS, kakor npr. potrebe po zagotovitvi visoke stopnje verodostojnosti med interesnimi skupinami, zlasti državami članicami, in, kadar je to primerno, določi natančnejša pravila. Določbe EMAS bi morale zagotavljati in nenehno izboljševati usposobljenost okoljskih preveriteljev z zagotovitvijo neodvisnega in nevtralnega sistema za akreditiranje ali licenciranje, usposabljanjem in ustreznim nadzorom njihovih dejavnosti ter tako zagotavljati preglednost in verodostojnost organizacij, ki sodelujejo v sistemu EMAS.
- (21) Če se država članica odloči, da ne bo uporabila akreditacij za sistem EMAS, bi moral veljati člen 5(2) Uredbe (ES) št. 765/2008.
- (22) Dejavnosti spodbujanja in podpore bi morale izvajati tako države članice kot tudi Komisija.
- (23) Brez poseganja v pravila o državni pomoči iz Pogodbe bi morale države članice registriranim organizacijam dajati spodbude, kot so dostop do sredstev ali davčne spodbude v okviru sistemov, ki podpirajo okoljsko uspešnost panoge, če lahko te organizacije dokažejo izboljšavo svoje okoljske uspešnosti.
- (24) Države članice in Komisija bi morale razviti in izvajati posebne ukrepe, katerih namen bi bilo večje sodelovanje organizacij, zlasti majhnih, v sistemu EMAS.
- (25) Komisija bi morala za zagotovitev usklajene uporabe te uredbe po prednostnem programu oblikovati sektorske referenčne dokumente na področju, ki ga zajema ta uredba.
- (26) To uredbo bi bilo treba glede na pridobljene izkušnje pregledati v petih letih od začetka njene veljavnosti, če se to zdi primerno.
- (27) Ta uredba nadomešča Uredbo (ES) št. 761/2001, ki bi jo zato bilo treba razveljaviti.
- (28) Ker ta uredba vsebuje koristne elemente Priporočila Komisije 2001/680/ES z dne 7. septembra 2001 o smernicah za izvajanje Uredbe (ES) št. 761/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. marca 2001 o prostovoljnem sodelovanju organizacij v Sistemu Skupnosti za okoljsko ravnanje in presojo (EMAS)⁽²⁾ in Priporočila Komisije 2003/532/ES z dne 10. julija 2003 o smernicah za izvajanje Uredbe (ES) št. 761/2001 Evropskega parlamenta in Sveta o prostovoljnem sodelovanju organizacij v Sistemu Skupnosti za okoljsko ravnanje in presojo (EMAS) glede izbire in uporabe kazalnikov okoljske uspešnosti⁽³⁾, se ta akta ne bi smela več uporabljati, saj ju nadomešča ta uredba.
- (29) Ker ciljev te uredbe, in sicer vzpostavitve enotnega verodostojnega sistema in preprečitve vzpostavitve različnih nacionalnih sistemov, države članice ne morejo zadovoljivo doseči in ju zaradi obsega in učinkov ukrepov lažje doseže Skupnost, lahko Skupnost sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena, ta uredba ne prekoračuje tistega, kar je potrebno za doseg te ciljev.
- (30) Ukrepe, potrebne za izvajanje te uredbe, bi bilo treba sprejeti v skladu s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil⁽⁴⁾.
- (31) Zlasti bi bilo treba Komisiji podeliti pooblastila za vzpostavitev postopkov za medsebojno ocenjevanje pristojnih organov, za razvoj sektorskih referenčnih dokumentov ter za priznavanje obstoječih sistemov okoljskega ravnanja ali njihovih delov v skladu z ustreznimi zahtevami te uredbe ter spremeniti priloge I do VIII. Ker so ti ukrepi splošnega obsega in so namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te uredbe, med drugim z njenim dopolnjevanjem z novimi nebitvenimi določbami, jih je treba sprejeti v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 5(a) Sklepa 1999/468/ES.
- (32) Ker je za zagotovitev, da je uveden okvir za ustrezno delovanje te uredbe, potrebno določeno obdobje, bi morale države članice imeti možnost, da v 12 mesecih po začetku veljavnosti te uredbe spremenijo postopke za akreditacijske organe in pristojne organe na podlagi ustreznih določb te uredbe. V teh 12 mesecih bi morali akreditacijski organi in pristojni organi imeti možnost, da še naprej uporabljajo postopke iz Uredbe (ES) št. 761/2001 –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

⁽²⁾ UL L 247, 17.9.2001, str. 1.⁽³⁾ UL L 184, 23.7.2003, str. 19.⁽⁴⁾ UL L 184, 17.7.1999, str. 23.⁽¹⁾ UL L 218, 13.8.2008, str. 30.

POGLAVJE I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Cilj

Ustanavlja se Sistem Skupnosti za okoljsko ravnanje in presojo, v nadaljnjem besedilu „EMAS“, ki dovoljuje prostovoljno udeležbo organizacij s sedežem znotraj ali zunaj Skupnosti.

Cilj sistema EMAS kot pomembnega instrumenta akcijskega načrta za trajnostno potrošnjo in proizvodnjo ter trajnostno industrijsko politiko je spodbujati nenehne izboljšave pri okoljski uspešnosti organizacij, in sicer z vzpostavitvijo in izvajanjem sistemov okoljskega ravnanja s strani organizacij, sistematskim, objektivnim in rednim vrednotenjem uspešnosti takih sistemov, zagotavljanjem informacij o okoljski uspešnosti, odprtim dialogom z javnimi in drugimi zainteresiranimi stranmi ter dejavnim vključevanjem zaposlenih v organizacijah in ustreznim usposabljanjem.

Člen 2

Opredelitve pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

1. „okoljska politika“ pomeni splošne namene in usmeritev organizacije v zvezi z njeno okoljsko uspešnostjo, kot jih javno predstavi najvišje vodstvo organizacije, kar vključuje skladnost z vsemi veljavnimi zakonskimi zahtevami v zvezi z okoljem in tudi zavezanost nenehnemu izboljševanju okoljske uspešnosti. Oblikuje tudi okvir za delovanje in zastavljanje okoljskih ciljev;
2. „okoljska uspešnost“ pomeni merljive rezultate upravljanja okoljskih vidikov organizacije;
3. „skladnost z zakonodajo“ pomeni izvajanje veljavnih zakonskih zahtev v zvezi z okoljem v celoti, vključno s pogoji za dovoljenja;
4. „okoljski vidik“ pomeni element dejavnosti, proizvodov ali storitev organizacije, ki vpliva ali lahko vpliva na okolje;
5. „znaten okoljski vidik“ pomeni okoljski vidik, ki znatno vpliva ali lahko znatno vpliva na okolje;
6. „neposredni okoljski vidiki“ pomeni okoljske vidike, povezani z dejavnostmi, proizvodi in storitvami samih organizacij, nad katerimi imajo neposreden upravljaljski nadzor;
7. „posredni okoljski vplivi“ pomeni okoljske vplive, ki so lahko posledica povezav organizacije s tretjimi osebami in na katere lahko do razumne meje vpliva organizacija;
8. „vpliv na okolje“ pomeni vsako spremembo v okolju, bodisi škodljivo ali koristno, ki je v celoti ali deloma posledica dejavnosti, proizvodov ali storitev organizacije;
9. „okoljski pregled“ pomeni začetno celovito analizo okoljskih vidikov, vplivov in uspešnosti, povezanih z dejavnostmi, proizvodi in storitvami organizacije;
10. „okoljski program“ pomeni opis ukrepov, odgovornosti in sredstev, sprejetih ali predvidenih za doseganje splošnih in posamičnih okoljskih ciljev, ter rokov za doseganje splošnih in posamičnih okoljskih ciljev;
11. „splošni okoljski cilj“ pomeni celoten okoljski cilj, ki izhaja iz okoljske politike in ki si ga določi organizacija sama ter je količinsko opredeljen, kadar je to izvedljivo;
12. „posamični okoljski cilj“ pomeni podrobno opredeljeno zahtevo glede uspešnosti, ki izhaja iz okoljskih ciljev ter se nanaša na organizacijo ali dele te organizacije in jo je treba določiti in izpolniti, da bi bili ti cilji doseženi;
13. „sistem okoljskega ravnanja“ pomeni del celotnega sistema vodenja, ki vključuje organizacijsko strukturo, dejavnosti načrtovanja, odgovornosti, prakso, postopke, procese in vire za razvoj, izvedbo, doseganje, pregledovanje in vzdrževanje okoljske politike ter upravljanje okoljskih vidikov;
14. „najboljše prakse okoljskega ravnanja“ pomeni najuspešnejši način za izvajanje sistema okoljskega ravnanja s strani organizacij iz zadevnega sektorja in lahko v določenih gospodarskih in tehničnih pogojih pripomorejo k največji okoljski uspešnosti;
15. „znatna sprememba“ pomeni spremembo v delovanju, strukturi, upravi, postopkih, dejavnostih, proizvodih ali storitvah organizacije, ki ima ali bi lahko imela znaten vpliv na sistem okoljskega ravnanja organizacije, okolje ali zdravje ljudi;
16. „notranja okoljska presoja“ pomeni sistematično, dokumentirano, redno in objektivno vrednotenje okoljske uspešnosti organizacije, sistema vodenja in postopkov za varstvo okolja;
17. „presojevalec“ pomeni posameznika ali skupino posameznikov, ki pripada sami organizaciji, ali fizično ali pravno osebo zunaj organizacije, ki deluje v imenu organizacije ter izvaja presojo zlasti vzpostavljenega sistema okoljskega vodenja in ugotavlja skladnost okoljske politike in okoljskega programa organizacije, ki vključuje skladnost z veljavnimi zakonskimi zahtevami v zvezi z okoljem;

18. „okoljska izjava“ pomeni celovite informacije za javnost in druge zainteresirane strani v zvezi z naslednjim:
- (a) strukturo in dejavnostmi organizacije;
  - (b) okoljsko politiko organizacije in njenim sistemom okoljskega ravnanja;
  - (c) okoljskimi vidiki in vplivi organizacije;
  - (d) okoljskim programom ter splošnimi in posameznimi cilji organizacije;
  - (e) okoljsko uspešnostjo ter izpolnjevanjem veljavnih zakonskih zahtev v zvezi z okoljem, kot je določeno v Prilogi IV;
19. „posodobljena okoljska izjava“ pomeni celovite informacije za javnost in druge zainteresirane strani ter vsebuje posodobitve nazadnje potrjene okoljske izjave izključno v zvezi z okoljsko uspešnostjo organizacije in njenim izpolnjevanjem veljavnih zakonskih obveznosti v zvezi z okoljem, kot je določeno v Prilogi IV;
20. „okoljski preveritelj“ pomeni:
- (a) organ za presojo skladnosti, kakor je določen v Uredbi (ES) št. 765/2008, ali vsako združenje ali skupino takih organov, ki pridobi akreditacijo v skladu s to uredbo, ali
  - (b) vsako fizično ali pravno osebo, združenje ali skupino takih oseb, ki pridobi licenco za opravljanje preverjanja in potrjevanja v skladu s to uredbo;
21. „organizacija“ pomeni družbo, korporacijo, podjetje, organ ali institucijo znotraj ali zunaj Skupnosti ali del ali kombinacijo teh, ki je bodisi združena ali ne, javna ali zasebna in ima lastne naloge in upravo;
22. „lokacija“ pomeni določen geografski prostor pod upravljaljskim nadzorom organizacije, ki zajema dejavnosti, proizvode in storitve, vključno z vso infrastrukturo, opremo in materiali; lokacija je najmanjša enota, ki se upošteva za registracijo;
23. „skupina“ pomeni skupino neodvisnih organizacij, ki jih povezujejo geografska bližina ali poslovne dejavnosti in ki skupaj izvajajo sistem okoljskega ravnanja;
24. „preveritev“ pomeni postopek presoje skladnosti, ki ga izvede okoljski preveritelj, da pokaže, ali okoljski pregled in okoljska politika organizacije ter njen sistem okoljskega ravnanja, notranji postopek(-ki) okoljskih presoj in njihovo izvajanje izpolnjujejo pogoje iz te uredbe;
25. „potrditev“ pomeni potrditev okoljskega preveritelja, ki je izvedel preveritev, da so informacije in podatki iz okoljske izjave organizacije in posodobljene okoljske izjave zanesljivi, verodostojni in pravilni ter izpolnjujejo zahteve iz te uredbe;
26. „izvršilni organi“ pomeni zadevne pristojne organe, ki jih določijo države članice, ki odkrivajo, preprečujejo in preiskujejo kršitve veljavnih zakonskih zahtev v zvezi z okoljem in ki, kadar je potrebno, sprejemajo izvršilne ukrepe;
27. „kazalnik okoljske uspešnosti“ pomeni posebno merilo za merjenje okoljske uspešnosti organizacije;
28. „majhne organizacije“ pomeni:
- (a) mikro, mala in srednja podjetja, kakor je opredeljeno v Priporočilu Komisije 2003/361/ES z dne 6. maja 2003 o opredelitvi mikro, malih in srednje velikih podjetij ⁽¹⁾, ali
  - (b) lokalne uprave z manj kot 10 000 prebivalci ali drugi javni organi z manj kot 250 zaposlenimi in katerih letni proračun ne presega 50 000 000 EUR ali katerih letna bilančna vsota ne presega 43 000 000 EUR, med katere spadajo:
    - (i) državna ali druga javna uprava ali javni svetovalni organi na nacionalni, regionalni ali lokalni ravni;
    - (ii) fizične ali pravne osebe, ki opravljajo naloge javne uprave po nacionalni zakonodaji, vključno s posebnimi dolžnostmi, dejavnostmi ali storitvami v zvezi z okoljem, ter
    - (iii) fizične ali pravne osebe, ki imajo javne pristojnosti ali naloge ali zagotavljajo javne storitve v zvezi z okoljem, pod nadzorom organa ali osebe iz točke (b);
29. „registracija družbe“ pomeni eno samo registracijo vseh ali nekaterih lokacij organizacije z lokacijami v eni ali več državah članicah ali tretjih državah;
30. „akreditacijski organ“ pomeni nacionalni akreditacijski organ, ki je imenovan v skladu s členom 4 Uredbe (ES) št. 765/2008 ter odgovoren za akreditacijo in nadzor okoljskih preveriteljev;

⁽¹⁾ UL L 124, 20.5.2003, str. 36.

31. „organ za licenciranje“ pomeni organ, ki je imenovan v skladu s členom 5(2) Uredbe (ES) št. 765/2008 in je odgovoren za izdajanje licenc okoljskim preveriteljem in za nadzor nad njimi.

POGLAVJE II

REGISTRACIJA ORGANIZACIJ

Člen 3

Določitev pristojnih organov

1. Organizacije se za registracijo v eni državi članici prijavijo pristojnemu organu te države članice.

2. Organizacija z lokacijami v eni ali več državah članicah ali tretjih državah lahko zaprosi za eno samo registracijo družbe za vse ali nekatere izmed teh lokacij.

Prijavo za eno samo registracijo družbe je treba poslati pristojnemu organu države članice, v kateri je sedež organizacije ali njeno upravno središče, imenovano za namen tega odstavka.

3. Organizacije zunaj Skupnosti se za registracijo, vključno z registracijo družbe samo za lokacije zunaj Skupnosti, prijavijo kateremu koli pristojnemu organu v državah članicah, ki omogočajo registracijo organizacij s sedežem zunaj Skupnosti v skladu z drugim odstavkom člena 11(1).

Te organizacije morajo zagotoviti, da je okoljski preveritelj, ki bo opravil preverjanje in potrdil sistem okoljskega ravnanja organizacije, akreditiran ali licenciran v državi članici, v kateri se organizacija prijavi za registracijo.

Člen 4

Priprava na registracijo

1. Organizacije, ki se želijo prvič registrirati:
  - (a) v skladu z zahtevami iz Priloge I in točke A.3.1 Priloge II opravijo okoljski pregled vseh okoljskih vidikov organizacije;
  - (b) na podlagi rezultatov okoljskega pregleda oblikujejo in izvajajo sistem okoljskega ravnanja, ki zajema vse zahteve iz Priloge II in, če so na voljo, upoštevajo najboljše prakse okoljskega ravnanja za ustrezn sektor iz člena 46(1)(a);
  - (c) opravijo notranjo presojo v skladu z zahtevami iz točke A.5.5 Priloge II in Priloge III;
  - (d) pripravijo okoljsko izjavo v skladu s Prilogo IV. Če so za določen sektor na voljo sektorski referenčni dokumenti iz člena 46, se pri oceni okoljske uspešnosti organizacije upoštevajo ustrezni dokumenti.

2. Organizacije lahko uporabijo pomoč iz člena 32, ki je na voljo v državi članici, v kateri se organizacija prijavlja za registracijo.

3. Organizacijam, ki imajo certificiran sistem okoljskega ravnanja, priznan v skladu s členom 45(4), ni treba opraviti tistih delov, ki so priznani kot enakovredni tej uredbi.

4. Organizacije zagotovijo dokazila ali dokumente, ki kažejo, da organizacija izpolnjuje vse veljavne zakonske zahteve v zvezi z okoljem.

Organizacije lahko v skladu s členom 32 od pristojnega izvršilnega organa ali organov, ali od okoljskega preveritelja zahtevajo informacije.

Organizacije iz držav zunaj Skupnosti se sklicujejo tudi na zakonske zahteve v zvezi z okoljem, ki veljajo za podobne organizacije v državi članici, v kateri se nameravajo prijaviti.

Če so za določen sektor na voljo sektorski referenčni dokumenti iz člena 46, se ocena okoljske uspešnosti organizacije opravi s sklicevanjem na ustrezne dokumente.

5. Akreditirani ali licencirani okoljski preveritelj preveri začetni okoljski pregled, sistem okoljskega ravnanja, postopek presoje in njegovo izvajanje ter potrdi okoljsko izjavo.

Člen 5

Prijava za registracijo

1. Za registracijo se lahko prijavi vsaka organizacija, ki izpolnjuje zahteve iz člena 4.
2. Prijave za registracijo se predložijo pristojnemu organu, določenem v skladu s členom 3, in vsebujejo naslednje:
  - (a) potrjeno okoljsko izjavo v elektronski ali tiskani obliki;
  - (b) izjavo iz člena 25(9), ki jo podpiše okoljski preveritelj, ki je potrdil okoljsko izjavo;
  - (c) izpolnjen obrazec, ki vsebuje vsaj najnujnejše podatke iz Priloge VI;
  - (d) dokazilo o plačilu veljavnih pristojbin, kadar je to potrebno.

3. Prijava je napisana v uradnem jeziku (v enem od uradnih jezikov) države članice, v kateri se organizacija prijavi za registracijo.

POGLAVJE III

OBVEZNOSTI REGISTRIRANIH ORGANIZACIJ

Člen 6

Podaljšanje registracij EMAS

1. Registrirana organizacija vsaj na tri leta:
  - (a) preveri celotni sistem okoljskega ravnanja in program presoje ter njuno izvajanje;
  - (b) pripravi okoljsko izjavo v skladu z zahtevami iz Priloge IV in poskrbi, da jo potrdi okoljski preveritelj;
  - (c) pristojnemu organu posreduje potrjeno okoljsko izjavo;
  - (d) pristojnemu organu posreduje izpolnjen obrazec, ki vsebuje vsaj najnujnejše podatke iz Priloge VI,
  - (e) po potrebi pristojnemu organu plača pristojbino za podaljšanje registracije.
2. Registrirana organizacija v vmesnih letih brez poseganja v odstavek 1:
  - (a) v skladu s programom presoje opravi notranjo presojo svoje okoljske uspešnosti in zagotovi izpolnjevanje veljavnih zahtev v zvezi z okoljem v skladu s Prilogo III;
  - (b) pripravi posodobljeno okoljsko izjavo v skladu z zahtevami iz Priloge IV in poskrbi, da jo potrdi okoljski preveritelj;
  - (c) pristojnemu organu posreduje potrjeno posodobljeno okoljsko izjavo;
  - (d) pristojnemu organu posreduje izpolnjen obrazec, ki vsebuje vsaj najnujnejše podatke iz Priloge VI,
  - (e) po potrebi pristojnemu organu plača pristojbino za podaljšanje registracije.
3. Registrirane organizacije svojo okoljsko izjavo in posodobljeno okoljsko izjavo dajo na voljo javnosti v enem mesecu od registracije ter enem mesecu po opravljenem podaljšanju registracije.

Registrirane organizacije lahko to zahtevo izpolnijo z zagotovitvijo dostopa do okoljske izjave in posodobljene okoljske izjave na zahtevo ali tako, da ustvarijo povezave do spletnih strani, na katerih sta objavljeni ti izjavi.

Registrirane organizacije določijo način v katerem bodo javnosti zagotovile dostop do obrazcev iz Priloge VI

Člen 7

Odstopanje za majhne organizacije

1. Pristojni organi na zahtevo majhne organizacije za slednjo podaljšajo triletno osnovo iz člena 6(1) na štiri leta ali letno osnovo iz člena 6(2) na dve leti, če je okoljski preveritelj, ki je organizacijo preveril, potrdil, da so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- (a) ni nobenega pomembnega okoljskega tveganja;
- (b) organizacija ne načrtuje nobenih pomembnih sprememb, kot so opredeljene v členu 8, in
- (c) ni nobenih pomembnih lokalnih okoljskih problemov, h katerim bi organizacija prispevala.

Za vložitev zahteve iz prvega pododstavka lahko organizacija uporabi obrazec iz Priloge VI.

2. Pristojni organ zavrne zahtevo, če niso izpolnjeni pogoji iz odstavka 1. Organizaciji pošlje utemeljene razloge za svojo odločitev.

3. Organizacije, upravičene do podaljšanja do dveh let iz odstavka 1, pristojnemu organu vsako leto, v katerem so upravičene od obveznosti do potrditve posodobljene okoljske izjave, pošljejo nepotrjeno posodobljeno okoljsko izjavo.

Člen 8

Znatne spremembe

1. Če registrirana organizacija načrtuje uvedbo znatnih sprememb, organizacija opravi okoljski pregled teh sprememb, vključno z okoljskimi vidiki in vplivi.

2. Po okoljskem pregledu sprememb organizacija posodobi začetni okoljski pregled, spremeni okoljsko politiko, okoljski program in sistem okoljskega ravnanja ter pregleda in ustrezno posodobi celotno okoljsko izjavo.

3. Vsi dokumenti, ki so bili spremenjeni in posodobljeni v skladu z odstavkom 2, se preverijo in potrdijo v šestih mesecih.

4. Po potrditvi organizacija spremembe predloži pristojnemu organu na obrazcu iz Priloge VI in jih dati na voljo javnosti.

Člen 9

Notranja okoljska presoja

1. Registrirana organizacija vzpostavi program presoje, ki zagotavlja, da bo v določenem časovnem obdobju, ki ni daljše od treh let ali štirih let, če se uporabi odstopanje iz člena 7, v skladu z zahtevami iz Priloge III opravljena notranja okoljska presoja vseh dejavnosti organizacije.
2. Presojo opravijo presojevalci, ki imajo skupaj ali posamezno ustrezno pristojnost za opravljanje teh nalog, in so dovolj neodvisni od dejavnosti, ki jih presojujejo, da lahko o njih objektivno sodijo.
3. Program okoljskih presoj organizacije opredeljuje cilje vsake posamezne presoje ali cikla presoj, vključno s pogostostjo presoj za vsako dejavnost.
4. Presojevalci morajo ob koncu vsake presoje in vsakega cikla presoj pripraviti pisno poročilo o presoji.
5. Presojevalec ugotovitve in zaključke presoje posreduje organizaciji.
6. Po procesu presoje organizacija pripravi in izvaja ustrezen akcijski načrt.
7. Organizacija uvede ustrezne mehanizme, da se zagotovi spremljanje rezultatov presoje.

Člen 10

Uporaba logotipa EMAS

1. Brez poseganja v člen 35(2) lahko logotip EMAS iz Priloge V uporabljajo samo registrirane organizacije in samo v času trajanja njihove registracije.

Logotip vedno vsebuje registrsko številko organizacije.

2. Logotip EMAS se uporablja samo v skladu s tehničnimi zahtevami iz Priloge V.
3. Če se organizacija odloči, da v skladu s členom 3(2) v registracijo družbe ne bo vključila vseh lokacij, zagotovi, da je v njenem obveščanju javnosti in iz njene uporabe logotipa EMAS jasno razvidno, katere lokacije zajema registracija.

4. Logotip EMAS se ne uporablja:

- (a) na proizvodih ali na njihovi embalaži, ali
- (b) v povezavi s primerjalnimi trditvami o drugih dejavnostih in storitvah ali na način, ki bi lahko ustvaril zamenjavo z oznakami okoljskih proizvodov.

5. Vse okoljske informacije, ki jih objavi registrirana organizacija, so lahko označene z logotipom EMAS, če se te informacije sklicujejo na najnovejšo okoljsko izjavo ali posodobljeno okoljsko izjavo organizacije, iz katere so vzete, in če je okoljski preveritelj potrdil, da so:

- (a) točne;
- (b) utemeljene in preverljive;
- (c) ustrezne in uporabljene v primerni zvezi ali okviru;
- (d) reprezentativne za celotno okoljsko uspešnost organizacije;
- (e) take, da se jih ne da napačno razlagati, in
- (f) pomembne glede na celoten vpliv na okolje.

POGLAVJE IV

PRAVILA, KI VELJAJO ZA PRISTOJNE ORGANE

Člen 11

Določitev in vloga pristojnih organov

1. Države članice določijo pristojne organe, ki so odgovorni za registracijo organizacij v Skupnosti v skladu s to uredbo.

Države članice lahko zagotovijo, da pristojni organi, ki jih določijo, omogočijo in so odgovorni za registracijo organizacij zunaj Skupnosti v skladu s to uredbo.

Pristojni organi nadzirajo vnos in ohranjanje organizacij v registru, vključno z zadržanjem in izbrisom.

2. Pristojni organi so lahko nacionalni, regionalni ali lokalni.
3. Sestava pristojnih organov zagotavlja njihovo neodvisnost in nevtralnost.
4. Pristojni organi imajo na voljo zadostne finančne in kadrovske vire za neodvisno opravljanje svojih nalog.

5. Pristojni organi dosledno uporabljajo to uredbo in sodelujejo v rednem medsebojnem ocenjevanju iz člena 17.

Člen 12

Obveznosti glede postopka registracije

1. Pristojni organi vzpostavijo postopke za registracijo organizacij. Zlasti določijo pravila za:

(a) obravnavanje ugotovitev zainteresiranih strani, vključno z organi za akreditiranje in licenciranje ter pristojnimi izvršilnimi organi in predstavnimi organi organizacij, glede prijavljenih ali registriranih organizacij;

(b) zavrnitev registracije, zadržanje registracije ali izbris organizacije iz registra in

(c) reševanje prizivov in pritožb na njihove odločitve.

2. Pristojni organi vzpostavijo in vzdržujejo register registriranih organizacij v svoji državi članici, vključno z informacijami, kako se lahko pridobijo njihove okoljske izjave ali posodobljene okoljske izjave, ter to evidenco v primeru sprememb mesečno posodablja.

Register je javno dostopen na spletni strani.

3. Pristojni organi vsak mesec neposredno ali prek nacionalnih organov, kot se odločijo zadevne države članice, obvestijo Komisijo o spremembah evidence iz odstavka 2.

Člen 13

Registracija organizacij

1. Pristojni organi obravnavajo prijave za registracijo organizacij v skladu s postopki, ki so jih vzpostavili v ta namen.

2. Pristojni organ ob prijavi za registracijo organizacijo vpiše v register in ji dodeli registrsko številko, če:

(a) je pristojni organ prejel prijavo za registracijo, ki vsebuje vse dokumente iz točk (a) do (d) člena 5(2);

(b) je pristojni organ preveril, da sta bila preverjanje in potrditev opravljena v skladu s členi 25, 26 in 27;

(c) je pristojni organ na podlagi prejetih dokazil, na primer prek pisnega poročila pristojnega izvršilnega organa, ugotovil, da ni dokazov o kršitvi veljavnih zakonskih zahtev v zvezi z okoljem;

(d) ni nobenih pomembnih pritožb zainteresiranih strani ali pa so bile pritožbe rešene ugodno;

(e) je pristojni organ na podlagi prejetih dokazov ugotovil, da organizacija izpolnjuje vse zahteve iz te uredbe ter

(f) je pristojni organ prejel registracijsko pristojbino, če je to ustrezno.

3. Pristojni organ obvesti organizacijo o opravljeni registraciji in jo opremi z registracijsko številko in logotipom EMAS.

4. Če pristojni organ ugotovi, da organizacija, ki se prijavlja, ne izpolnjuje obveznosti iz odstavka 2, zavrne vpis te organizacije v register in ji pošlje utemeljene razloge za svojo odločitev.

5. Če pristojni organ od organa za akreditiranje ali licenciranje prejme pisno poročilo o nadzoru, ki dokazuje, da dejavnosti okoljskega preveritelja niso bile izvedene dovolj dobro, da bi zagotovile, da organizacija, ki se prijavlja, izpolnjuje zahteve te uredbe, se njena registracija zavrne. Pristojni organ pozove organizacijo, naj predloži novo prijavo za registracijo.

6. Pristojni organ se pri pridobivanju potrebnih dokazov za sprejetje odločitve glede zavrnitve registracije organizacije posvetuje z zadevnimi stranmi, vključno z organizacijo.

Člen 14

Podaljšanje registracij organizacij

1. Pristojni organ podaljša registracijo organizacije, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) pristojni organ je prejel potrjeno okoljsko izjavo iz točke (c) člena 6(1), potrjeno posodobljeno okoljsko izjavo iz točke (c) člena 6(2) ali nepotrjeno posodobljeno okoljsko izjavo iz člena 7(3);

(b) pristojni organ je prejel izpolnjen obrazec, ki vsebuje vsaj najnujnejše podatke iz Priloge VI, kot je določeno v točki (d) člena 6(1) in točki (d) člena 6(2);

(c) pristojni organ nima dokazov, da preverjanje in potrditev nista bila opravljena v skladu s členi 25, 26 in 27;

(d) pristojni organ nima dokazov o neskladnosti organizacije z veljavnimi zakonskimi zahtevami v zvezi z okoljem;

- (e) ni nobenih pomembnih pritožb zainteresiranih strani ali pa so bile pritožbe rešene ugodno;
  - (f) pristojni organ je na podlagi prejetih dokazov ugotovil, da organizacija izpolnjuje vse zahteve iz te uredbe ter
  - (g) je pristojni organ prejel pristojbino za podaljšanje registracije, če je to ustrezno.
2. Pristojni organ obvesti organizacijo o podaljšanju registracije.

Člen 15

Zadržanje organizacije ali njen izbris iz registra

1. Če pristojni organ meni, da registrirana organizacija ni v skladu s to uredbo, ji da priložnost, da predloži svoje mnenje o tem. Če organizacija ne zagotovi zadovoljivega odgovora, se njena registracija zadrži ali izbriše iz registra.
2. Če pristojni organ od organa za akreditiranje ali licenciranje prejme pisno poročilo o nadzoru, ki dokazuje, da dejavnosti okoljskega preveritelja niso bile izvedene dovolj dobro, da bi zagotovile, da registrirana organizacija izpolnjuje zahteve te uredbe, se njena registracija zadrži.
3. Registrirana organizacija se izbriše iz registra ali, če je primerno, se njen vpis v register zadrži, če pristojnemu organu v dveh mesecih od podane zahteve ne predloži:
  - (a) potrjene okoljske izjave, posodobljene okoljske izjave ali podpisane izjave iz člena 25(9);
  - (b) obrazca, ki vključuje vsaj najnujnejše podatke iz Priloge VI.
4. Če pristojni izvršilni organ s pisnim poročilom obvesti pristojni organ, da je organizacija kršila veljavne zakonske zahteve v zvezi z okoljem, pristojni organ, če je primerno, izbriše registracijo te organizacije ali njen vpis v register zadrži.
5. Če se pristojni organ odloči, da bo zadržal ali izbrisal registracijo, pri tem upošteva vsaj:
  - (a) okoljski učinek, ki nastane, če organizacija ne upošteva zahteve iz te uredbe;
  - (b) predvidljivost neupoštevanja s strani organizacije zahtev iz te uredbe ali okoliščin, ki bi do neupoštevanja lahko privedle;
  - (c) preteklo neupoštevanje zahtev te uredbe s strani organizacije ter
  - (d) posebne okoliščine, v katerih se nahaja organizacija.

6. Pristojni organ se pri pridobivanju potrebnih dokazov za sprejetje odločitve glede zadržanja ali izbrisa organizacije iz registra posvetuje z zainteresiranimi stranmi, vključno z organizacijo.

7. Če pristojni organ poleg pisnega poročila organa za akreditiranje ali licenciranje o nadzoru prejme druge dokaze, da dejavnosti okoljskega preveritelja niso bile izvedene dovolj dobro, da bi zagotovile izpolnjevanje zahtev iz te uredbe s strani organizacije, se posvetuje z organom za akreditiranje in licenciranje, ki nadzira okoljskega preveritelja.

8. Pristojni organ navede razloge za vse sprejete ukrepe.

9. Pristojni organ organizaciji zagotovi ustrezne podatke o posvetovanju z zadevnimi stranmi.

10. Zadržanje registracije organizacije preneha, če pristojni organ prejme zadovoljive podatke o tem, da je organizacija v skladu z zahtevami iz te uredbe.

Člen 16

Forum pristojnih organov

1. Pristojni organi ustanovijo forum pristojnih organov iz vseh držav članic, v nadaljevanju „forum pristojnih organov“, ki se sestane vsaj enkrat na leto v navzočnosti predstavnika Komisije.

Forum pristojnih organov sprejme svoj poslovnik.

2. V forumu pristojnih organov sodelujejo pristojni organi vseh držav članic. Če je v državi članici ustanovljenih več pristojnih organov, se z ustreznimi ukrepi poskrbi, da so o dejavnostih foruma pristojnih organov obveščeni vsi.

3. Forum pristojnih organov oblikuje navodila za zagotovitev doslednosti postopkov v zvezi z registracijo organizacij v skladu s to uredbo, vključno s podaljšanjem registracije in zadržanjem in izbrisom organizacije iz registra v Skupnosti in zunaj nje.

Forum pristojnih organov navodila in dokumente, ki se nanašajo na medsebojno ocenjevanje, posreduje Komisiji.

4. Komisija priporoči, da se navodila, ki se nanašajo na postopke usklajevanja, ki jih odobri forum pristojnih organov, sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 49(3).

Ti dokumenti so dostopni javnosti.

Člen 17

Medsebojno ocenjevanje pristojnih organov

1. Forum pristojnih organov organizira medsebojno ocenjevanje, da se oceni skladnost sistemov registracij posameznih pristojnih organov s to uredbo ter pripravi usklajen pristop k izvajanju pravil za registracijo.

2. Medsebojno ocenjevanje se izvaja redno, največ vsaka štiri leta, in zajema oceno pravil in postopkov iz členov 12, 13 in 15. Pri medsebojnem ocenjevanju so udeleženi vsi pristojni organi.

3. Komisija vzpostavi postopke za medsebojno ocenjevanje, vključno z ustreznimi postopki za priziv na odločitve, sprejete na podlagi medsebojne ocene.

Navedeni ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te uredbe z njenim dopolnjevanjem se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 49(3).

4. Postopki iz odstavka 3 se vzpostavijo pred prvim medsebojnim ocenjevanjem.

5. Forum pristojnih organov Komisiji in odboru, ustanovljenem v skladu s členom 49(1), redno pošilja poročilo o medsebojnem ocenjevanju.

To poročilo je javno dostopno, potem ko ga odobrita forum pristojnih organov in odbor iz prvega pododstavka.

POGLAVJE V

OKOLJSKI PREVERITELJI

Člen 18

Naloge okoljskih preveriteljev

1. Okoljski preveritelji ocenjujejo ali so okoljski pregled, okoljska politika, sistem vodenja, postopki presoje in njihovo izvajanje organizacije skladni z zahtevami iz te uredbe.

2. Okoljski preveritelji preverjajo:

(a) izpolnjevanje vseh zahtev iz te uredbe s strani organizacije v zvezi z začetnim okoljskim pregledom, sistemom okoljskega ravnanja, okoljsko presojo in njenimi rezultati ter okoljsko izjavo ali posodobljeno okoljsko izjavo;

(b) izpolnjevanje veljavnih zakonskih zahtev Skupnosti ter nacionalnih, regionalnih in lokalnih zakonskih zahtev z zvezi z okoljem s strani organizacije;

(c) neprekinjeno izboljševanje okoljske uspešnosti organizacije, ter

(d) zanesljivost, verodostojnost in pravilnost podatkov ter informacij v teh dokumentih:

(i) okoljski izjavi;

(ii) posodobljeni okoljski izjavi;

(iii) vseh okoljskih informacijah, ki jih je treba potrditi.

3. Okoljski preveritelji preverijo predvsem primernost začetnega okoljskega pregleda ali presoje ali drugih postopkov, ki jih je organizacija izvedla, brez nepotrebnega podvajanja teh postopkov.

4. Okoljski preveritelji preverijo, ali so rezultati notranje presoje zanesljivi. Po potrebi v ta namen opravijo naključna preverjanja.

5. V času preverjanja za pripravo registracije organizacije okoljski preveritelj preveri, ali organizacija izpolnjuje vsaj naslednje zahteve:

(a) v celoti se izvaja sistem okoljskega ravnanja v skladu s Prilogo II;

(b) v celoti načrtovani program presoj se je že začel izvajati v skladu s Prilogo III, tako da so bili pokriti vsaj najpomembnejši vplivi na okolje;

(c) izpolnjen je vodstveni pregled iz dela A Priloge II, ter

(d) pripravljena je okoljska izjava v skladu s Prilogo IV, upoštevali pa so se tudi sektorski referenčni dokumenti, če so bili na voljo.

6. Pri preverjanju za podaljšanje registracije iz člena 6(1) okoljski preveritelj preveri, ali organizacija izpolnjuje naslednje zahteve:

(a) v organizaciji v celoti deluje sistem okoljskega ravnanja v skladu s Prilogo II;

(b) v organizaciji v celoti deluje načrtovani program presoj, z vsaj enim dokončanim ciklom presoje v skladu s Prilogo III;

(c) organizacija je opravila en vodstveni pregled, ter

(d) organizacija je pripravila okoljsko izjavo v skladu s Prilogo IV, upoštevali pa so se tudi sektorski referenčni dokumenti, če so bili na voljo.

7. Pri preverjanju za podaljšanje registracije iz člena 6(2) okoljski preveritelj preveri, ali organizacija izpolnjuje vsaj naslednje zahteve:

- (a) organizacija je opravila notranjo presojo okoljske uspešnosti in izpolnjuje veljavne zakonske zahteve v zvezi z okoljem v skladu s Prilogo III;
- (b) organizacija dokazano neprekinjeno izpolnjuje veljavne zakonske zahteve v zvezi z okoljem in stalno izboljšuje svojo okoljsko uspešnost, ter
- (c) organizacija je pripravila posodobljeno okoljsko izjavo v skladu s Prilogo IV in če so bili na voljo, so se upoštevali tudi sektorski referenčni dokumenti.

Člen 19

Pogostost preverjanja

1. Okoljski preveritelj v posvetovanju z organizacijo oblikuje program, ki zagotavlja preverjanje vseh elementov, ki se zahtevajo za registracijo in podaljšanje registracije, kot je določeno v členih 4, 5 in 6.

2. Okoljski preveritelj v presledkih, ki niso daljši od 12 mesecev, potrdi vse posodobljene podatke v okoljski izjavi ali posodobljeni okoljski izjavi.

Kjer je to ustrezno, se uporablja odstopanje iz člena 7.

Člen 20

Zahteve za okoljske preveritelje

1. Kandidati za okoljske preveritelje, ki želijo pridobiti akreditacijo ali licenco v skladu s to uredbo, prošnjo naslovijo na organ za akreditiranje ali licenciranje, od katerega želijo pridobiti akreditacijo ali licenco.

V tej prošnji bo naveden obseg zaprosene akreditacije ali licence s sklicem na klasifikacijo gospodarskih dejavnosti, kot je opredeljena v Uredbi (ES) št. 1893/2006 ⁽¹⁾.

2. Okoljski preveritelj organu za akreditiranje ali organu za licenciranje zagotovi ustrezna dokazila o svoji usposobljenosti, vključno z znanjem, ustreznimi izkušnjami in tehnično usposobljenostjo, ki ustrezajo obsegu zaprosene akreditacije ali licence na naslednjih področjih:

- (a) te uredbe;

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 1893/2006 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o uvedbi statistične klasifikacije gospodarskih dejavnosti NACE Revizija 2 (UL L 393, 30.12.2006, str. 1).

- (b) splošnega delovanja sistemov okoljskega ravnanja;
- (c) ustreznih sektorskih referenčnih dokumentov, ki jih je izdala Komisija na podlagi člena 46, za uporabo te uredbe;
- (d) zakonodajnih, predpisanih in upravnih zahtev, ki se nanašajo na dejavnost, ki se preverja in potrjuje;
- (e) okoljskih vidikov in vplivov, vključno z okoljsko razsežnostjo trajnostnega razvoja;
- (f) tehničnih vidikov dejavnosti, ki se preverja in potrjuje, ki so povezani z okoljskimi vprašanji;
- (g) splošnega delovanja dejavnosti, ki se preverja in potrjuje, da bi se ocenila primernost sistema ravnanja v zvezi z medsebojnim vplivom organizacije, njenih proizvodov, storitev in delovanja ter okolja, vključno vsaj s:

- (i) tehnologijami, ki jih uporablja organizacija;
- (ii) strokovnim jezikom in orodji, ki se uporabljajo pri opravljanju dejavnosti;
- (iii) operativnimi dejavnostmi in značilnostmi njihovega medsebojnega vpliva na okolje;
- (iv) metodologijami za ocenjevanje pomembnih okoljskih vidikov;
- (v) tehnologijami za nadzor in ublažitev onesnaževanja;

(h) zahtev in metodologije okoljske presoje, vključno s sposobnostjo opravljanja učinkovitih revizijskih pregledov sistemov okoljskega ravnanja, prepoznavanja ustreznih ugotovitev in sklepov presoje ter priprav in predstavitev poročil o presojah, v ustni in pisni obliki, za zagotovitev jasne evidence revizijskih pregledov;

(i) presojanja informacij, okoljskih izjav in posodobljenih okoljskih izjav v zvezi z upravljanjem podatkov, shranjevanjem in obdelavo podatkov, predstavitvijo podatkov v pisni in grafični obliki za presojo morebitnih napak v podatkih, uporabo predpostavk in ocen;

(j) okoljske razsežnosti proizvodov in storitev, vključno z okoljskimi vidiki in okoljsko uspešnostjo med uporabo ter po uporabi, ter celovitosti zagotovljenih podatkov za odločanje o okoljskih vprašanjih.

3. Okoljski preveritelj bo moral prikazati stalen poklicni razvoj na področjih usposobljenosti iz odstavka 2 in tak razvoj vzdrževati, da ga bo lahko ocenil organ za akreditiranje in licenciranje.

4. Okoljski preveritelj je zunanja tretja stranka ter je neodvisen, zlasti od presojevalca ali svetovalca organizacije, nepristranski in objektivni pri izvajanju svojih dejavnosti.

5. Okoljski preveritelj zagotovi, da ni pod nobenim gospodarskim, finančnim ali drugim pritiskom, ki bi lahko vplival na njegovo presojo ali ogrozil zaupanje v neodvisnost presoje ter poštenost v zvezi z dejavnostmi preverjanja. Okoljski preveritelj zagotovi izpolnjevanje vsakršnih veljavnih pravil v tem pogledu.

6. Okoljski preveritelj mora imeti za zahteve preverjanja in potrjevanja po tej uredbi dokumentirane načine dela in postopke, vključno z mehanizmi obvladovanja kakovosti in določbami o zaupnosti.

7. Če je okoljski preveritelj organizacija, mora imeti izdelano organizacijsko shemo, ki navaja strukture in odgovornosti znotraj organizacije, ter izjavo o pravnem statusu, lastništvu in virih financiranja.

Organizacijska shema bo na zahtevo dostopna.

8. Izpolnjevanje teh zahtev se zagotovi z ocenjevanjem, izvedenim pred podelitvijo akreditacije ali licence, in nadzorom s strani organa za akreditiranje ali licenciranje.

Člen 21

Dodatne zahteve za okoljske preveritelje, ki so fizične osebe in dejavnosti preverjanja ter potrjevanja opravljajo posamezno

Okoljski preveritelji, ki so fizične osebe in preverjanje ter potrjevanje opravljajo neodvisno, poleg izpolnjevanja zahtev iz člena 20 izpolnjujejo naslednje:

- (a) so v celoti usposobljeni za izvajanje preverjanja in potrjevanja na svojih licenciranih področjih;
- (b) imajo omejen obseg licence, odvisno od njihove osebne usposobljenosti.

Člen 22

Dodatne zahteve za okoljske preveritelje, dejavne v tretjih državah

1. Če namerava okoljski preveritelj dejavnosti preverjanja in potrjevanja opravljati v tretjih državah, zaprosi za akreditacijo ali licenco za posamezne tretje države.

2. Za pridobitev akreditacije ali licence za tretjo državo okoljski preveritelj poleg zahtev iz členov 20 in 21 izpolnjuje še te zahteve:

- (a) ima znanje in razumevanje zakonodajnih, predpisanih in upravnih zahtev, ki se nanašajo na okolje v tretji državi, za katero je bila zaprosena akreditacija ali licenca;

- (b) ima znanje in razumevanje uradnega jezika tretje države, za katero je bila zaprosena akreditacija ali licenca.

3. Zahteve iz odstavka 2 se štejejo za izpolnjene, če okoljski preveritelj dokaže obstoj pogodbenega razmerja med seboj in pristojno osebo ali organizacijo, ki izpolnjuje te zahteve.

Ta oseba ali organizacija mora biti neodvisna od organizacije, ki se preverja.

Člen 23

Nadzor nad okoljskimi preveritelji

1. Nadzor nad dejavnostjo preverjanja in potrjevanja, ki jo okoljski preveritelj opravlja v:

- (a) državi članici, v kateri je akreditiran ali licenciran, opravlja organ za akreditiranje ali licenciranje, ki je podelil akreditacijo ali licenco;
- (b) tretji državi, opravlja organ za akreditiranje ali licenciranje, ki je okoljskemu preveritelju podelil akreditacijo ali licenco za opravljanje teh dejavnosti;
- (c) državi članici, ki ni država članica, v kateri je bila podeljena akreditacija ali licenca, opravlja organ za akreditiranje ali licenciranje iz države članice, v kateri poteka preverjanje.

2. Vsaj štiri tedne pred vsakim preverjanjem v državi članici okoljski preveritelj sporoči podrobnosti svoje akreditacije ali licence ter kraj in čas preverjanja organu za akreditiranje ali licenciranje, ki je odgovoren za nadzor nad zadevnim okoljskim preveriteljem.

3. Okoljski preveritelj mora nemudoma obvestiti organ za akreditiranje ali licenciranje o vseh spremembah, ki vplivajo na akreditacijo ali licenco ali njun obseg.

4. Organ za akreditiranje ali licenciranje mora imeti postopke, s katerimi v rednih presledkih, ki niso daljši od 24 mesecev, zagotavlja, da okoljski preveritelj še naprej izpolnjuje akreditacijske ali licenčne zahteve, in spremlja kakovost opravljenih preverjanj in potrditev.

5. Nadzor lahko sestavljajo pregled v pisarni, spremljanje njegovega dela v organizaciji, vprašalniki, pregled okoljskih izjav ali posodobljenih okoljskih izjav, ki jih je okoljski preveritelj potrdil, ter pregled poročila o preverjanju.

Nadzor je sorazmeren z obsegom dejavnosti, ki jo opravlja okoljski preveritelj.

6. Organizacija mora organu za akreditiranje ali licenciranje dovoliti, da med postopkom preverjanja in potrjevanja opravlja nadzor nad okoljskim preveriteljem.

7. Vsaka odločitev, ki jo organ za akreditiranje ali licenciranje sprejme z namenom, da prekine ali začasno odvzame akreditacijo ali licenco ali omeji njun obseg, se sprejme šele po tem, ko je imel okoljski preveritelj možnost za zaslišanje.

8. Če je organ za akreditiranje ali licenciranje, odgovoren za nadzor, mnenja, da kakovost dela, ki ga opravlja okoljski preveritelj, ne izpolnjuje zahtev iz te uredbe, zadevnemu okoljskemu preveritelju in pristojnemu organu, pri katerem se namerava za registracijo prijaviti organizacija, ki se preverja, ali pristojnemu organu, ki je zadevno organizacijo registriral, pošlje pisno poročilo o nadzoru.

V primeru nadaljnega spora se poročilo o nadzoru pošlje forumu organov za akreditiranje ali licenciranje iz člena 30.

Člen 24

Dodatni pogoji za nadzor nad okoljskimi preveritelji, dejavnimi v državi članici, ki ni država, v kateri je bila podeljena akreditacija ali licenca

1. Okoljski preveritelj, akreditiran ali licenciran v eni državi članici, mora najmanj štiri tedne pred opravljanjem dejavnosti preverjanja in potrjevanja v drugi državi članici organu za akreditiranje ali licenciranje te druge države članice predložiti:

- (a) podrobne podatke o svoji akreditaciji ali licenci, strokovni usposobljenosti, zlasti podatke o poznavanju zakonskih zahtev v zvezi z okoljem in uradnega jezika druge države članice, in če je primerno, sestavo skupine;
- (b) čas in kraj preverjanja in potrjevanja;
- (c) naslov ter kontaktne podatke organizacije.

Uradno obvestilo se pošlje pred vsakim preverjanjem in potrjevanjem.

2. Organ za akreditiranje in licenciranje lahko zahteva pojasnitev preveriteljevega znanja potrebnih veljavnih zakonskih zahtev v zvezi z okoljem.

3. Organ za akreditiranje in licenciranje lahko poleg pogojev iz odstavka 1 zahteva še druge pogoje, vendar samo, če slednji ne posegajo v pravico okoljskega preveritelja, da opravlja storitve v državi članici, ki ni država članica, v kateri je bila podeljena akreditacija ali licenca.

4. Organ za akreditiranje ali licenciranje ne sme uporabljati postopka iz odstavka 1 za zavlacavanje prihoda okoljskega

preveritelja. Če organ za akreditiranje ali licenciranje ne more izpolniti nalog v skladu z odstavkoma 2 in 3 pred časom pregleda in preverjanja, kot mu ga je sporočil preveritelj v skladu s točko (b) odstavka 1, preveritelju pošlje utemeljene razloge za to.

5. Organ za akreditiranje ali licenciranje ne zaračuna diskriminatorskih pristojbin za uradno obvestilo in nadzor.

6. Če je organ za akreditiranje ali licenciranje, odgovoren za nadzor, mnenja, da kakovost dela, ki ga opravlja okoljski preveritelj, ne izpolnjuje zahtev iz te uredbe, se zadevnemu okoljskemu preveritelju in organu za akreditiranje ali licenciranje, ki je podelil akreditacijo ali licenco, ter pristojnemu organu, pri katerem se namerava za registracijo prijaviti organizacija, ki se preverja, ali pristojnemu organu, ki je zadevno organizacijo registriral, pošlje pisno poročilo o nadzoru. V primeru nadaljnega spora se poročilo o nadzoru pošlje forumu organov za akreditiranje ali licenciranje iz člena 30.

Člen 25

Pogoji za opravljanje preverjanja in potrjevanja

1. Okoljski preveritelj deluje v okviru obsega akreditacije ali licence in na podlagi pisnega dogovora z organizacijo.

Sporazum:

- (a) določa obseg dejavnosti;
- (b) določa pogoje, ki okoljskemu preveritelju omogočajo, da neodvisno in profesionalno opravlja svojo dejavnost, ter
- (c) organizacijo zavezuje, da ustrezno sodeluje.

2. Okoljski preveritelj zagotovi, da so sestavni deli organizacije nedvoumno opredeljeni in ustrezajo resnični razdelitvi dejavnosti.

V okoljski izjavi so jasno opredeljeni različni deli organizacije, ki se preverjajo ali potrjujejo.

3. Okoljski preveritelj opravi oceno elementov iz člena 18.

4. Okoljski preveritelj kot del preverjanja in potrjevanja pregleda dokumentacijo, obiše organizacijo, opravi ključna preverjanja in pogovore z osebjem.

5. Organizacija okoljskemu preveritelju pred njegovim obiskom zagotovi osnovne informacije o organizaciji in njenih dejavnostih, njeni okoljski politiki ter programu, opis sistema okoljskega ravnanja, ki ga uporablja, podrobnosti o opravljenem okoljskem pregledu ali presoji, poročilo o tem pregledu ali presoji ter o vseh izvedenih korektivnih ukrepih, ki so temu sledili, in osnutek okoljske izjave ali posodobljene okoljske izjave.

6. Okoljski preveritelj za organizacijo pripravi pisno poročilo o izidu pregleda, v katerem navede:

- (a) vsa vprašanja, povezana z dejavnostjo, ki jo je okoljski preveritelj opravil;
- (b) opis skladnosti z vsemi zahtevami iz te uredbe, vključno s podporno dokumentacijo, ugotovitvami in sklepi;
- (c) primerjavo dosežkov in ciljev iz prejšnjih okoljskih izjav ter oceno okoljske uspešnosti in oceno stalnega izboljševanja okoljske uspešnosti organizacije;
- (d) po potrebi tehnične pomanjkljivosti okoljskega pregleda, metode presoje, sistema okoljskega ravnanja ali katerega koli drugega ustreznega postopka.

7. V primeru neskladnosti z določbami iz te uredbe v poročilu navede tudi:

- (a) ugotovitve in sklepe organizacije o neskladnosti ter dokaze, na katerih te ugotovitve in sklepi temeljijo;
- (b) točke neskladja z osnutkom okoljske izjave ali posodobljene okoljske izjave in podrobnosti sprememb ali dopolnitev, ki bi jih bilo treba vključiti v okoljsko izjavo ali posodobljeno okoljsko izjavo;

8. Po končanem preverjanju okoljski preveritelj potrdi okoljsko izjavo ali posodobljeno okoljsko izjavo organizacije ter tako potrdi, da izpolnjuje zahteve iz te uredbe, če izid preverjanja in potrjevanja potrjuje da:

- (a) so informacije in podatki iz okoljske izjave ali posodobljene okoljske izjave organizacije zanesljivi in pravilni ter izpolnjujejo zahteve iz te uredbe, in
- (b) ni dokazov za to, da organizacija ne bi izpolnjevala veljavnih zakonskih zahtev v zvezi z okoljem.

9. Okoljski preveritelj ob potrditvi izda podpisano izjavo iz Priloge VII, ki navaja, da je bilo preverjanje in potrjevanje opravljeno v skladu s to uredbo.

10. Okoljski preveritelji, ki so akreditirani ali licencirani v eni državi članici, lahko opravljajo dejavnosti preverjanja in potrjevanja v kateri koli drugi državi članici v skladu z zahtevami, določenimi v tej uredbi.

Dejavnosti preverjanja ali potrjevanja nadzira organ za akreditiranje ali licenciranje države članice, v kateri se bodo opravljale te dejavnosti. Začetek dejavnosti je treba sporočiti zadevnemu organu za akreditiranje ali licenciranje v skladu s časovno omejitvijo iz člena 24(1).

Člen 26

Preverjanje in potrjevanje malih organizacij

1. Okoljski preveritelj pri opravljanju dejavnosti preverjanja in potrjevanja upošteva posebne značilnosti malih organizacij, vključno z:

- (a) neposrednim poročanjem;
- (b) večnamenskim osebjem;
- (c) usposabljanjem na delovnem mestu;
- (d) zmožnostjo hitrega prilagajanja spremembam, ter
- (e) omejenim obsegom dokumentacije delovnih postopkov.

2. Okoljski preveritelj opravlja preverjanje ali potrjevanje na način, ki malim organizacijam ne povzroča nepotrebnih bremen.

3. Okoljski preveritelj upošteva objektivne dokaze o učinkovitosti sistema, vključno s postopki v organizaciji, ki so sorazmerni z velikostjo in zahtevnostjo njenega delovanja, naravo povezanih okoljskih vplivov ter usposobljenostjo operaterjev.

Člen 27

Pogoji za preverjanje in potrjevanja v tretjih državah

1. Okoljski preveritelji, ki so akreditirani ali licencirani v eni državi članici, lahko opravljajo dejavnosti preverjanja in potrjevanja organizacije v tretji državi v skladu z zahtevami iz te uredbe.

2. Vsaj šest tednov pred vsakim preverjanjem ali potrjevanjem v tretji državi okoljski preveritelj organu za akreditiranje in licenciranje države članice, v kateri se namerava zadevna organizacija prijaviti za registracijo ali v kateri je registrirana, sporoči podrobnosti svoje akreditacije ali licence ter kraj in čas opravljanja preverjanja ali potrjevanja.

3. Dejavnosti preverjanja in potrjevanja nadzira organ za akreditiranje ali licenciranje države članice, v kateri je akreditiran ali licenciran okoljski preveritelj. Začetek dejavnosti je treba sporočiti zadevnemu organu za akreditiranje ali licenciranje v skladu s časovno omejitvijo iz odstavka 2.

POGLAVJE VI

ORGANI ZA AKREDITIRANJE IN LICENCIRANJE

Člen 28

Potek akreditiranja in licenciranja

1. Akreditacijski organi, ki jih država članica imenuje v skladu s členom 4 Uredbe (ES) št. 765/2008, so odgovorni za akreditacijo okoljskih preveriteljev ter nadzor nad dejavnostmi, ki jih po tej uredbi opravljajo okoljski preveritelji.

2. Države članice lahko v skladu s členom 5(2) Uredbe št. 765/2008 imenujejo organ za licenciranje, ki je pristojen za izdajo licenc okoljskim preveriteljem in nadzor nad njimi.

3. Države članice lahko odločijo, da ne bodo dovolile akreditiranja ali licenciranja fizičnih oseb kot okoljske preveritelje.

4. Organi za akreditiranje in licenciranje ocenjujejo usposobljenost okoljskih preveriteljev v zvezi z elementi iz členov 20, 21 in 22, ki ustrezajo obsegu zaprosene akreditacije ali licence.

5. Obseg akreditacije ali licence okoljskih preveriteljev je opredeljen v skladu s klasifikacijo gospodarskih dejavnosti iz Uredbe (ES) št. 1893/2006. Ta obseg je omejen z usposobljenostjo okoljskega preveritelja ter, če je primerno, upošteva obseg in zahtevnost dejavnosti.

6. Organi za akreditiranje in licenciranje vzpostavijo ustrezne postopke za akreditiranje ali licenciranje, zavrnitev akreditacije ali licence, zadržanje in odvzem akreditacije ali licence okoljskih preveriteljev ter za nadzor nad okoljskimi preveritelji.

Ti postopki zajemajo mehanizme za obravnavanje ugotovitev zadevnih strani, vključno s pristojnimi organi in predstavnimi organi organizacij, glede prosilca in akreditiranih ali licenciranih okoljskih preveriteljev.

7. Organ za akreditiranje ali licenciranje v primeru zavrnitve akreditacije ali licence okoljskega preveritelja obvesti o razlogih za sprejeto odločitev.

8. Organi za akreditiranje ali licenciranje pripravljajo, pregledujejo in posodablajo seznam okoljskih preveriteljev ter obseg njihovih akreditacij ali licenc v svojih državah članicah ter o spremembah seznama vsak mesec neposredno ali preko nacionalnih organov, kakor se odloči zadevna država članica, obveščajo Komisijo ter pristojni organ države članice, v kateri je organ za akreditiranje ali licenciranje.

9. Organi za akreditiranje ali licenciranje v okviru pravil in postopkov spremljanja dejavnosti, opredeljenih v členu 5(3) Uredbe (ES) št. 765/2008, pripravijo poročilo o nadzoru, če se po posvetovanju z zadevnim okoljskim preveriteljem odločijo:

- (a) bodisi da dejavnosti okoljskega preveritelja niso bile opravljene dovolj dobro, da bi zagotovile, da organizacija izpolnjuje zahteve iz te uredbe,
- (b) bodisi da je preverjanje in potrjevanje, ki ga je opravil okoljski preveritelj, kršilo eno ali več zahtev iz te uredbe.

To poročilo se pošlje pristojnemu organu v državi članici, v kateri je organizacija registrirana ali prijavljena za registracijo, in če je primerno, organu za akreditiranje in licenciranje, ki je podelil akreditacijo ali licenco.

Člen 29

Zadržanje in odvzem akreditacije in licence

1. Za zadržanje ali odvzem akreditacije ali licence je potrebno posvetovanje z zadevnimi stranmi, vključno z okoljskim preveriteljem, da se organu za akreditiranje in licenciranje zagotovi potrebne dokaze za sprejetje odločitve.

2. Organ za akreditiranje in licenciranje obvesti okoljskega preveritelja o razlogih za sprejete ukrepe, in če je primerno, o poteku razprave s pristojnim izvršilnim organom.

3. Akreditacija ali licence se zadrži ali odvzame do prejema zagotovila, da je okoljski preveritelj v skladu s to uredbo, če je primerno, odvisno od narave in obsega neupoštevanja ali kršitve zakonskih zahtev.

4. Zadržanje akreditacije ali licence preneha, če organ za akreditiranje in licenciranje prejme zadovoljive informacije o tem, da je okoljski preveritelj v skladu s to uredbo.

Člen 30

Forum organov za akreditiranje in licenciranje

1. Ustanovi se forum, ki ga sestavljajo vsi organi za akreditiranje in licenciranje iz vseh držav članic, v nadaljnjem besedilu: forum organov za akreditiranje in licenciranje, ter se sestane vsaj enkrat letno v prisotnosti predstavnika Komisije.

2. Naloga foruma organov za akreditiranje in licenciranje je zagotavljati doslednost postopkov, ki se nanašajo na:

- (a) akreditacijo ali licenciranje okoljskih preveriteljev po tej uredbi, vključno z zavrnitvijo, zadržanjem in odvzemom akreditacij ali licenc;
- (b) nadzor nad dejavnostmi, ki jih opravljajo akreditirani ali licencirani okoljski preveritelji.

3. Forum organov za akreditiranje in licenciranje pripravi navodila glede vprašanj, ki so v pristojnosti organov za akreditiranje in licenciranje.

4. Forum organov za akreditiranje in licenciranje sprejme svoj poslovnik.

5. Navodila iz odstavka 3 in poslovnik iz odstavka 4 se pošlje-ta Komisiji.

6. Komisija priporoči, da se navodila, ki se nanašajo na postopke usklajevanja, ki jih odobri forum organov za akreditiranje in licenciranje, sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 49(3).

Dokumenti s temi navodili morajo biti dostopni javnosti.

Člen 31

Medsebojno ocenjevanje organov za akreditiranje in licenciranje

1. Medsebojno ocenjevanje v zvezi z akreditiranjem in licenciranjem okoljskih preveriteljev po tej uredbi, ki ga organizira forum organov za akreditiranje in licenciranje, se opravlja redno, vsaj vsaka štiri leta, ter zajema ocenjevanje pravil in postopkov iz členov 28 in 29.

Pri medsebojnem ocenjevanju so udeleženi vsi organi za akreditiranje in licenciranje.

2. Forum organov za akreditiranje in licenciranje Komisiji in odboru, ustanovljenem v skladu s členom 49(1) redno pošilja poročilo o medsebojnem ocenjevanju.

To poročilo je javno dostopno potem, ko ga odobrita forum organov za akreditiranje in licenciranje ter odbor iz prvega pododstavka.

POGLAVJE VII

PRAVILA, KI VELJAJO ZA DRŽAVE ČLANICE

Člen 32

Pomoč organizacijam glede izpolnjevanja zakonskih zahtev v zvezi z okoljem

1. Države članice organizacijam zagotovijo dostop do informacij in možnosti pomoči glede zakonskih zahtev v zvezi z okoljem v zadevni državi članici.

2. Pomoč zajema:

(a) podatke glede veljavnih zakonskih zahtev v zvezi z okoljem;

(b) določitev pristojnega izvršilnega organa za posamezne zakonske zahteve v zvezi z okoljem, ki so bile ugotovljene kot veljavne.

3. Države članice lahko nalogo iz odstavkov 1 in 2 prenesejo na pristojni organ ali kateri koli drug organ, ki ima potrebno strokovno znanje ter ustrezne finančne vire, da izpolnjuje svojo nalogo.

4. Države članice zagotovijo, da izvršilni organi odgovarjajo vsaj na tiste prošnje, ki jih pošljejo male organizacije glede veljavnih zakonskih zahtev v zvezi z okoljem, ki so v njihovi pristojnosti, ter organizacijam zagotovijo informacije o sredstvih, s katerimi prikažejo svoje izpolnjevanje ustreznih zakonskih zahtev.

5. Države članice zagotovijo, da pristojni izvršilni organi sporočijo pristojnemu organu, ki je organizacijo registriral, vsakršno neskladnost registriranih organizacij z veljavnimi zakonskimi zahtevami v zvezi z okoljem.

Pristojni izvršilni organ obvesti pristojni organ čim prej, v vsakem primeru pa v enem mesecu od dneva, ko je ugotovil neskladje.

Člen 33

Promocija sistema EMAS

1. Države članice v sodelovanju s pristojnimi in izvršilnimi organi ter drugimi ustreznimi zainteresiranimi stranmi promovirajo sistem EMAS, ob upoštevanju dejavnosti iz členov 34 do 38.

2. Države članice lahko v ta namen določijo promocijsko strategijo, ki se redno pregleduje.

Člen 34

Obveščanje

1. Države članice sprejmejo ustrezne ukrepe za obveščanje:

(a) javnosti o ciljih in glavnih sestavnih delih sistema EMAS;

(b) organizacij o vsebini te uredbe.

2. Države članice, kadar je primerno, za spodbujanje splošne ozaveščenosti o sistemu EMAS uporabljajo strokovne publikacije, lokalne časopise, promocijske kampanje ali katera koli druga funkcionalna sredstva.

Države članice lahko sodelujejo zlasti z industrijskimi združenji, potrošniškimi organizacijami, okoljskimi organizacijami, sindikati, lokalnimi ustanovami in drugimi ustreznimi zainteresiranimi stranmi.

Člen 35**Promocijske dejavnosti**

1. Države članice opravljajo promocijske dejavnosti za sistem EMAS. Te dejavnosti lahko vključujejo:

- (a) spodbujanjem izmenjave znanja in najboljših praks glede sistema EMAS med vsemi udeleženi stranmi;
- (b) razvijanjem učinkovitih orodij za promocijo sistema EMAS, namenjenih skupni uporabi z organizacijami;
- (c) zagotavljanje tehnične podpore organizacijam pri opredeljevanju in izvajanju njihovih dejavnosti trženja, povezanih s sistemom EMAS;
- (d) spodbujanjem partnerstev med organizacijami za promocijo sistema EMAS.

2. Logotip EMAS brez registracijske številke smejo uporabljati pristojni organi, organi za akreditiranje in licenciranje, nacionalni upravni organi in druge zainteresirane strani pri trženju in promociji sistema EMAS. Uporaba logotipa EMAS iz Priloge V v takšnih primerih ne pomeni, da je uporabnik registriran, če temu ni tako.

Člen 36**Spodbujanje udeležbe malih organizacij**

Države članice sprejmejo ustrezne ukrepe za spodbujanje udeležbe malih organizacij, tako da med drugim:

- (a) omogočajo dostop do informacij in podpirajo sredstva, ki so jim posebej prilagojena;
- (b) zagotavljajo, da razumne registracijske pristojbine spodbujajo njihovo udeležbo;
- (c) spodbujajo ukrepe tehnične pomoči.

Člen 37**Skupinski pristop in načelo postopnosti**

1. Države članice spodbujajo lokalne organe, da v sodelovanju z industrijskimi združenji, gospodarskimi zbornicami in drugimi zadevnimi stranmi ponudijo skupinam organizacij posebno pomoč pri izpolnjevanju zahtev za registracijo iz členov 4, 5 in 6.

Vsaka organizacija iz skupine se registrira ločeno.

2. Države članice spodbujajo organizacije, da izvajajo sisteme okoljskega ravnanja. Še zlasti spodbujajo pristop, ki postopoma privede do registracije v sistem EMAS.

3. Sistemi, vzpostavljeni v skladu z odstavkoma 1 in 2, delujejo z namenom, da se udeleženci, zlasti majhne organizacije, izognejo nepotrebnim stroškom.

Člen 38**EMAS ter druge politike in instrumenti v Skupnosti**

1. Države članice brez poseganja v zakonodajo Skupnosti preučijo, kako je mogoče registracije v sistemu EMAS v skladu s to uredbo:

- (a) upoštevati pri pripravi nove zakonodaje;
- (b) uporabiti kot orodje pri izvajanju in izvrševanju zakonodaje;
- (c) upoštevati pri javnih naročilih in nabavah.

2. Države članice brez poseganja v zakonodajo Skupnosti, zlasti zakonodajo glede konkurence, obdavčevanja in državnih pomoči, če je primerno, sprejmejo ukrepe za olajšanje registracije organizacij v sistem EMAS ali njihovo ohranitev v sistemu.

Ti ukrepi lahko med drugim vključujejo:

- (a) oprostitev uporabe zakonskih določb, da se registrirana organizacija šteje, da izpolnjuje določene zakonske zahteve v zvezi z okoljem, ki jih določajo drugi pravni instrumenti, ki jih izpostavijo pristojni organi;
- (b) boljšo pravno ureditev, s čimer se drugi pravni instrumenti spremenijo tako, da se breme organizacij, udeleženi v sistemu EMAS odstrani, zmanjša ali poenostavi z namenom spodbujanja učinkovitega delovanja trgov ter se dvigne raven konkurenčnosti.

Člen 39**Pristojbine**

1. Države članice lahko zaračunajo pristojbine in pri tem upoštevajo:

- (a) stroške, nastale v zvezi z zagotavljanjem informacij in pomoči organizacijam s strani organov, ki so jih na podlagi člena 32 za ta namen imenovali ali ustanovile države članice;
- (b) stroške, nastale v zvezi z akreditiranjem in licenciranjem okoljskih preveriteljev ter nadzorom nad njimi;
- (c) stroške registracije ter podaljšanja, zadržanja ali izbrisa registracije s strani pristojnih organov in dodatne stroške upravljanja teh postopkov za organizacije zunaj Skupnosti.

Te pristojbine ne smejo preseči razumnega zneska in so sorazmerne z velikostjo organizacije ter dela, ki ga je treba opraviti.

2. Države članice zagotovijo obveščanje organizacij o vseh veljavnih pristojbinah.

Člen 40

Neskladnost

1. Države članice v primeru neskladnosti s to uredbo sprejmejo ustrezne pravne ali upravne ukrepe.

2. Države članice z uvedbo učinkovitih določb zagotovijo, da ne prihaja do uporabe logotipa EMAS, ki je v nasprotju s to uredbo.

Uporabljajo se lahko določbe, uvedene v skladu z Direktivo 2005/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2005 o nepoštenih poslovnih praksah podjetij v razmerju do potrošnikov na notranjem trgu ⁽¹⁾.

Člen 41

Obveščanje in poročanje Komisiji

1. Države članice Komisijo obvestijo o strukturi in postopkih, ki se nanašajo na delovanje pristojnih organov in organov za akreditiranje in licenciranje, ter te informacije po potrebi redno posodabljujejo.

2. Države članice vsaki dve leti sporočijo Komisiji ažurne informacije o ukrepih, ki so jih sprejele na podlagi te uredbe.

Države članice v teh poročilih upoštevajo zadnje poročilo, ki ga je Komisija v skladu s členom 47 predložila Evropskemu parlamentu in Svetu.

POGLAVJE VIII

PRAVILA, KI VELJAJO ZA KOMISIJO

Člen 42

Obveščanje

1. Komisija obvešča:

- (a) javnost o ciljih in glavnih sestavnih delih sistema EMAS;
- (b) organizacije o vsebini te uredbe.

⁽¹⁾ UL L 149, 11.6.2005, str. 22.

2. Komisija upravlja in daje na voljo javnosti:

- (a) register okoljskih preveriteljev in registriranih organizacij;
- (b) podatkovno zbirko okoljskih izjav v elektronski obliki;
- (c) podatkovno zbirko najboljših praks glede sistema EMAS, vključno z učinkovitimi orodji za promocijo sistema EMAS in primeri tehnične podpore organizacijam;
- (d) seznam sredstev Skupnosti za financiranje izvajanja sistema EMAS ter z njim povezanih projektov in dejavnosti.

Člen 43

Sodelovanje in koordiniranje

1. Komisija po potrebi spodbuja sodelovanje med državami članicami, da se v Skupnosti zlasti doseže enotna in dosledna uporaba pravil, povezanih z:

- (a) registracijo organizacij;
- (b) okoljskimi preveritelji;
- (c) informacijami in pomočjo iz člena 32.

2. Komisija ter druge institucije in organi Skupnosti se, brez poseganja v zakonodajo Skupnosti o javnih naročilih, kadar je primerno, sklicujejo na EMAS ali druge sisteme okoljskega ravnanja, ki so priznani v skladu s členom 45 ali so enakovredni, za pogoje uspešnosti izvajanja pogodb za delo in storitve.

Člen 44

Vključevanje sistema EMAS v druge politike in instrumente v Skupnosti

Komisija preuči, kako je mogoče registracijo v sistemu EMAS v skladu s to uredbo:

- 1. upoštevati pri pripravi nove in pri pregledu obstoječe zakonodaje, zlasti z oprostitvijo uporabe zakonskih določb in boljšo pripravo zakonodaje, kakor je opisano v členu 38(2);
- 2. uporabiti kot orodje pri izvajanju in izvrševanju zakonodaje.

Člen 45

Povezava z drugimi sistemi okoljskega ravnanja

1. Države članice lahko Komisiji predložijo pisno prošnjo za priznanje obstoječih sistemov okoljskega ravnanja ali njihovih delov, ki so pridobili certifikat po ustreznih postopkih certificiranja, veljavnih na nacionalni ali regionalni ravni, ker izpolnjujejo ustrezne zahteve iz te uredbe.
2. Države članice v svoji prošnji navedejo ustrezne dele sistemov okoljskega ravnanja in ustrezne zahteve iz te uredbe.
3. Države članice zagotovijo dokaze enakovrednosti vseh ustreznih delov zadevnega sistema okoljskega ravnanja s to uredbo.
4. Komisija po pregledu prošnje iz odstavka 1 in v skladu s posvetovalnim postopkom iz člena 49(2) prizna ustrezne dele sistemov okoljskega ravnanja ter potrdi akreditacijske ali licenčne zahteve za certifikacijske organe, če je mnenja, da je država članica:
  - (a) v prošnji dovolj jasno navedla ustrezne dele sistemov okoljskega ravnanja in ustrezne zahteve iz te uredbe;
  - (b) zagotovila zadostne dokaze enakovrednosti vseh ustreznih delov zadevnega sistema okoljskega ravnanja s to uredbo.
5. Komisija sklice na priznane sisteme okoljskega ravnanja, vključno z ustreznimi deli sistema EMAS iz Priloge I, na katere se sklici nanašajo, in priznane akreditacijske ali licenčne zahteve objavi v *Uradnem listu Evropske Unije*.

Člen 46

Priprava referenčnih dokumentov in navodil

1. Komisija v posvetovanju z državami članicami in drugimi zainteresiranimi stranmi pripravi sektorske referenčne dokumente, ki vsebujejo:
  - (a) najboljše prakse okoljskega ravnanja;
  - (b) kazalnike okoljske uspešnosti za posamezne sektorje;
  - (c) po potrebi merila odličnosti in sisteme za ocenjevanje ravni okoljske uspešnosti.

Komisija lahko pripravi tudi referenčne dokumente za medsektorsko uporabo.

2. Komisija upošteva obstoječe referenčne dokumente in kazalnike okoljske uspešnosti, pripravljene v skladu z drugimi okoljskimi politikami in instrumenti v Skupnosti ali mednarodnimi standardi.

3. Komisija do leta 2010 pripravi delovni načrt, v katerem določi okvirni seznam sektorjev, ki bodo veljali za prednostne pri sprejemanju sektorskih in medsektorskih referenčnih dokumentov.

Ta delovni načrt je javno dostopen in redno posodobljen.

4. Komisija v sodelovanju s forumom pristojnih organov pripravi navodila za registracijo organizacij zunaj Skupnosti.

5. Komisija objavi navodila za uporabnike, v katerih predstavi korake, ki jih je treba opraviti za pristop k sistemu EMAS.

Ta navodila so na voljo v vseh uradnih jezikih institucij Evropske unije in tudi na spletu.

6. Dokumenti, pripravljene v skladu z odstavkoma 1 in 4 se predložijo v odobritev. Ti ukrepi, namenjeni spreminjanju nebi-stvenih določb te uredbe z njenim dopolnjevanjem se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 49(3).

Člen 47

Poročanje

Komisija vsakih pet let Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo z informacijami o dejavnostih in ukrepih, sprejetih na podlagi tega poglavja, ter informacijami, ki jih prejme od držav članic na podlagi člena 41.

Poročilo vsebuje presojo vpliva sistema na okolje in gibanje števila udeleženi.

POGLAVJE IX

KONČNE DOLOČBE

Člen 48

Spremembe prilog

1. Komisija lahko, če je potrebno ali primerno, te priloge spremeni glede na pridobljene izkušnje z delovanjem sistema EMAS, kot odziv na ugotovljene potrebe po oblikovanju navodil o zahtevah sistema EMAS in v skladu s kakršnimi koli spremembami mednarodnih standardov ali novih standardov, ki pomembno vplivajo na učinkovitost te uredbe.

2. Tu ukrepi, namenjeni spreminjanju nebi-stvenih določb te uredbe, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 49(3).

Člen 49

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člena 3 in 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.
3. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člen 5a(1) do (4) in člen 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

Člen 50

Revizija

Komisija do 11. januarja 2015 opravi revizijo sistema EMAS v skladu z izkušnjami, pridobljenimi med njegovim delovanjem, in mednarodnimi razmerami. Pri tem upošteva poročila, ki jih je v skladu s členom 47 predložila Evropskemu parlamentu in Svetu.

Člen 51

Razveljavitev in prehodne določbe

1. Razveljavijo se naslednji pravni akti:
  - (a) Uredba (ES) št. 761/2001;
  - (b) Odločba Komisije 2001/681/ES z dne 7. septembra 2001 o smernicah za izvajanje Uredbe (ES) št. 761/2001 Evropskega parlamenta in Sveta o prostovoljni udeležbi organizacij v Sistemu Skupnosti za okoljsko ravnanje in presojo (EMAS) ⁽¹⁾;

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourg, 25. novembra 2009

Za Evropski parlament
Predsednik
J. BUZEK

Za Svet
Predsednica
Å. TORSTENSSON

- (c) Odločba Komisije 2006/193/ES z dne 1. marca 2006 o določitvi pravil o uporabi logotipa EMAS v izjemnih primerih transportne embalaže in terciarne embalaže v skladu z Uredbo (ES) št. 761/2001 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾;
2. Z odstopanjem od odstavka 1:
    - (a) Nacionalni akreditacijski organi in pristojni organi, ustanovljeni v skladu z Uredbo (ES) št. 761/2001, nadaljujejo opravljanje svojih dejavnosti. Države članice v skladu s to uredbo spremenijo postopke, po katerih delujejo akreditacijski in pristojni organi. Države članice zagotovijo, da ti sistemi, ki uvajajo spremenjene postopke, v celoti delujejo do 11. januarja 2011.
    - (b) Organizacije, registrirane v skladu z Uredbo (ES) št. 761/2001, ostanejo v registru EMAS. Okoljski preveritelj ob naslednjem pregledu organizacije preveri njeno izpolnjevanje novih zahtev iz te uredbe. Če se naslednje preverjanje opravi pred 11. julijem 2010, se lahko datum naslednjega preverjanja s soglasjem okoljskega preveritelja in pristojnih organov podaljša za šest mesecev.
    - (c) Okoljski preveritelji, akreditirani v skladu z Uredbo (ES) št. 761/2001, lahko nadaljujejo opravljanje svojih dejavnosti v skladu z zahtevami, določenimi v tej uredbi.
  3. Sklicevanja na Uredbo (ES) št. 761/2001 se štejejo kot sklicevanja na to uredbo in se razlagajo v skladu s primerjalno tabelo iz Priloge VIII.

Člen 52

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

⁽¹⁾ UL L 247, 17.9.2001, str. 24.

⁽²⁾ UL L 70, 9.3.2006, str. 63.

PRILOGA I

OKOLJSKI PREGLED

Okoljski pregled obsega naslednja ključna področja:

1. **Določitev veljavnih zakonskih zahtev v zvezi z okoljem.**

Organizacija poleg oblikovanja seznama veljavnih zakonskih zahtev tudi navede, kako se lahko zagotovi dokaze o skladnosti z različnimi zahtevami.

2. Določitev vseh neposrednih in posrednih okoljskih vidikov, ki imajo pomemben vpliv na okolje, pri čemer se, če je primerno, ti vidiki kakovostno in količinsko opredelijo, ter izdelava registra tistih vidikov, ki so določeni kot pomembni.

Organizacija upošteva naslednja vprašanja pri ocenjevanju pomembnosti okoljskega vidika:

- (i) možnost povzročitve okoljske škode;
  - (ii) ranljivost lokalnega, regionalnega in globalnega okolja;
  - (iii) obseg, število, pogostost in reverzibilnost vidika ali vpliva;
  - (iv) obstoj in zahteve veljavne okoljske zakonodaje;
  - (v) pomembnost delničarjev in zaposlenih v organizaciji.
- (a) Neposredni okoljski vidiki

Neposredni okoljski vidiki so povezani z dejavnostmi, izdelki in storitvami samih organizacij, nad katerimi imajo neposreden upravljavski nadzor.

Vse organizacije morajo upoštevati neposredne vidike svojega delovanja.

Med neposredne okoljske vidike med drugim spadajo:

- (i) zakonske zahteve in omejitve dovoljenj;
- (ii) emisije v zrak;
- (iii) izpusti v vodo;
- (iv) proizvodnja, recikliranje, ponovna uporaba, prevoz in odstranjevanje trdnih in drugih odpadkov, zlasti nevarnih odpadkov;
- (v) raba in kontaminacija tal;
- (vi) uporaba naravnih virov in surovin (vključno z energijo);
- (vii) uporaba dodatkov in pomožnih snovi ter polizdelkov;
- (viii) lokalna vprašanja (hrup, vibracije, vonjave, prah, zunanji videz itd.);
- (ix) vprašanja prevoza (za blago in storitve);
- (x) nevarnost okoljskih nesreč in vplivov, ki se ali se lahko pojavijo kot posledica nepričakovanih dogodkov, nesreč in možnih izrednih razmer;
- (xi) vplivi na biotsko raznovrstnost.

(b) Posredni okoljski vidiki

Posredni okoljski vplivi so lahko posledica povezav organizacije s tretjimi osebami, na katere lahko do razumne meje vpliva organizacija, ki je zaprosila za registracijo v sistem EMAS.

Za neindustrijske organizacije, kot so lokalne oblasti ali finančne institucije, je bistveno, da upoštevajo tudi okoljske vidike, ki so povezani z njihovo osnovno dejavnostjo. Pregled, ki je omejen na okoljske vidike lokacije organizacije in njene objekte, ni dovolj.

Ti med drugim zajemajo:

- (i) vprašanja, povezana z življenjskim krogom proizvodov (oblikovanje, razvoj, embalaža, prevoz, uporaba in predelava/odstranjevanje odpadkov);
- (ii) naložbe v osnovna sredstva, dajanje posojil in zavarovalniške storitve;
- (iii) nove trge;
- (iv) izbor in sestavo storitev (npr. prevoz ali gostinstvo);
- (v) upravne in planske odločitve;
- (vi) sestavo izbire proizvodov;
- (vii) okoljsko uspešnost in prakse pogodbenih izvajalcev, podizvajalcev in dobaviteljev.

Organizacije morajo biti zmožne dokazati, da so ugotovile pomembne okoljske vidike, povezane z njihovimi postopki naročil, in da sistem ravnanja obravnava pomembne okoljske vplive, povezane s temi vidiki. Organizacija bi si morala prizadevati zagotoviti, da dobavitelji in tisti, ki delujejo v imenu organizacije, pri izvajanju dejavnosti v okviru pogodbe ravnajo v skladu z okoljsko politiko organizacije.

V primeru teh posrednih okoljskih vidikov organizacija prouči, kolikšen je lahko njen vpliv na te vidike in kakšne ukrepe lahko sprejme, da bi zmanjšala okoljski vpliv.

3. Opis meril za oceno pomena okoljskega vpliva

Organizacija opredeli merila za ocenjevanje pomembnosti okoljskih vidikov svojih dejavnosti, proizvodov in storitev za določitev tistih vidikov, ki imajo pomemben vpliv na okolje.

Merila, ki jih organizacija razvije, upoštevajo zakonodajo Skupnosti in so izčrpna, omogočajo neodvisno preverjanje, so ponovljiva in na voljo javnosti.

Premisleki pri določanju meril za ocenjevanje pomembnosti okoljskih vidikov organizacije lahko vključujejo, niso pa omejeni na:

- (a) informacije o stanju okolja za določitev dejavnosti, proizvodov in storitev organizacije, ki lahko vplivajo na okolje;
- (b) obstoječe podatke organizacije o vložkih materialov in energije, izpustih, odpadkih in emisijah z vidika tveganja;
- (c) stališča zainteresiranih strani;
- (d) okoljske dejavnosti organizacije, ki so urejene s predpisi;
- (e) dejavnosti v zvezi z naročili;
- (f) oblikovanje, razvoj, izdelavo, distribucijo, vzdrževanje, uporabo, ponovno uporabo, recikliranje in odstranjevanje proizvodov organizacije;
- (g) tiste dejavnosti organizacije, ki povzročajo najpomembnejše okoljske stroške in prinašajo največje okoljske koristi.

Organizacija pri ocenjevanju pomembnosti vplivov svojih dejavnosti na okolje ne razmišlja le o običajnih pogojih obratovanja, ampak tudi o razmerah ob zagonu in zaustavitvi ter o izrednih razmerah, ki se jih da razumno predvideti. Upošteva se pretekle, sedanje in načrtovane dejavnosti.

4. Pregled vseh obstoječih praks in postopkov v zvezi z okoljskim ravnanjem.

5. Ocena povratnih informacij iz preiskav prejšnjih dogodkov.

PRILOGA II

Zahteve za sistem okoljskega ravnanja ter dodatna vprašanja, ki jih morajo obravnavati organizacije, ki uporabljajo sistem EMAS

Zahteve za sistem okoljskega ravnanja po sistemu EMAS so zahteve iz oddelka 4 standarda EN ISO 14001:2004. Te zahteve so navedene v levem stolpcu spodnje tabele, ki je sestavni del dela A te priloge.

Poleg tega morajo registrirane organizacije obravnavati vrsto dodatnih vprašanj, ki se neposredno nanašajo na številne elemente oddelka 4 standarda EN ISO 14001:2004. Te dodatne zahteve so navedene v desnem stolpcu spodaj, ki je sestavni del dela B te priloge.

DEL A zahteve sistemov okoljskega ravnanja po standardu EN ISO 14001:2004	DEL B dodatna vprašanja, ki jih morajo obravnavati organizacije, ki uporabljajo sistem EMAS
<p>Organizacije, ki sodelujejo v sistemu za okoljsko ravnanje in presojo (EMAS), izvajajo zahteve EN ISO 14001:2004, opisane v oddelku 4 Evropskega standarda ⁽¹⁾, ki so spodaj v celoti podane:</p> <p>A. Zahteve za sistem okoljskega ravnanja</p> <p>A.1 Splošne zahteve</p> <p>Organizacija vzpostavi, dokumentira, izvaja, vzdržuje in nenehno izboljšuje sistem okoljskega ravnanja v skladu z zahtevami tega mednarodnega standarda ter določi način izpolnjevanja teh zahtev.</p> <p>Organizacija določi in dokumentira obseg svojega sistema okoljskega ravnanja.</p> <p>A.2 Okoljska politika</p> <p>Najvišje vodstvo organizacije določi njeno okoljsko politiko in v določenem obsegu sistema okoljskega ravnanja zagotovi, da:</p> <p>(a) ustreza naravi, obsegu in vplivom njenih dejavnosti, proizvodov in storitev na okolje;</p> <p>(b) vključuje zavezanost za nenehno izboljševanje in preprečevanje onesnaževanja;</p> <p>(c) vključuje zavezanost za izpolnjevanje veljavnih zakonskih zahtev in drugih zahtev, na katere je organizacija pristala in so povezane z njenimi okoljskimi vidiki;</p> <p>(d) zagotavlja okvir za postavitve in pregled okoljskih splošnih in posamičnih ciljev;</p> <p>(e) je dokumentirana, se izvaja in vzdržuje;</p> <p>(f) so z njo seznanjene vse osebe, ki delajo za organizacijo ali v njenem imenu, ter</p> <p>(g) je na voljo javnosti.</p>	

⁽¹⁾ Uporabo besedila, ponatisnjene v tej prilogi, je dovolil Evropski odbor za standardizacijo (CEN). Celotno besedilo je možno kupiti pri nacionalnih organizacijah za standardizacijo, navedenih v seznamu v tej prilogi. Ponatis te priloge v komercialne namene ni dovoljen.

DEL A zahteve sistemov okoljskega ravnanja po standardu EN ISO 14001:2004	DEL B dodatna vprašanja, ki jih morajo obravnavati organizacije, ki uporabljajo sistem EMAS
<p>A.3 Planiranje</p> <p>A.3.1 Okoljski vidiki</p> <p>Organizacija vzpostavi, izvaja in vzdržuje postopke:</p> <p>(a) za prepoznavanje okoljskih vidikov tistih svojih dejavnosti, proizvodov in storitev v določenem obsegu sistema okoljskega ravnanja, ki jih lahko obvladuje in za katere je pričakovati, da lahko nanje vpliva, pri čemer upošteva tudi načrtovane ali nove razmere ter nove ali spremenjene dejavnosti, proizvode in storitve, ter</p> <p>(b) za določanje tistih vidikov, ki pomembno vplivajo ali lahko pomembno vplivajo na okolje (tj. pomembne okoljske vidike).</p> <p>Organizacija te informacije dokumentira in jih redno posodablja.</p> <p>Organizacija zagotovi, da se pri vzpostavljanju, izvajanju in vzdrževanju njenega sistema okoljskega ravnanja upoštevajo pomembni okoljski vidiki.</p> <p>A.3.2 Zakonske in druge zahteve</p> <p>Organizacija vzpostavi, izvaja in vzdržuje postopke:</p> <p>(a) za prepoznavanje in dostop do veljavnih pravnih in drugih zahtev, na katere je organizacija pristala in so povezane z njenimi okoljskimi vidiki, ter</p> <p>(b) za določanje, kako se te zahteve vplivajo na njene okoljske vidike.</p> <p>Organizacija zagotovi, da se te veljavne pravne in druge zahteve, na katere je organizacija pristala, upoštevajo pri vzpostavljanju, izvajanju in vzdrževanju sistema okoljskega ravnanja.</p>	<p>B.1 Okoljski pregled</p> <p>Organizacije opravijo začetni okoljski pregled iz Priloge I, da bi določile in ocenile svoje okoljske vidike ter določile veljavne zakonske zahteve v zvezi z okoljem.</p> <p>Organizacije iz držav zunaj Skupnosti se sklicujejo tudi na zakonske zahteve v zvezi z okoljem, ki veljajo za podobne organizacije v državi članici, v kateri se nameravajo prijavit.</p> <p>B.2 Skladnost z zakonodajo</p> <p>Organizacije, ki se želijo registrirati v sistem EMAS, so sposobne dokazati, da:</p> <ol style="list-style-type: none"> so seznanjene z vsemi pravnimi zahtevami v zvezi z okoljem, ugotovljenimi v okoljskem pregledu v skladu s Prilogo I, ter s posledicami, ki jih imajo te zahteve za organizacijo; delujejo v skladu z okoljsko zakonodajo, vključno z dovoljenji in omejitvami dovoljenj, ter so vpeljale postopke, ki omogočajo organizaciji stalno izpolnjevanje teh zahtev.

DEL A zahteve sistemov okoljskega ravnanja po standardu EN ISO 14001:2004	DEL B dodatna vprašanja, ki jih morajo obravnavati organizacije, ki uporabljajo sistem EMAS
<p>A.3.3 Splošni in posamični cilji ter programi</p> <p>Organizacija vzpostavi, izvaja ter vzdržuje dokumentirane splošne in posamične cilje za ustrezne funkcije ter na ustreznih ravneh znotraj organizacije.</p> <p>Splošni in posamični cilji morajo biti merljivi, kadar je izvedljivo, in usklajeni z okoljsko politiko, vključno z zavezanostjo za preprečevanje onesnaževanja, izpolnjevanje veljavnih pravnih in drugih zahtev, na katere je organizacija pristala, ter zavezanostjo za stalno izboljševanje.</p> <p>Ko organizacija vzpostavlja ter pregleduje svoje splošne in posamične cilje, mora upoštevati pravne in druge zahteve, na katere je organizacija pristala, ter svoje pomembne okoljske vidike. Proučiti mora tudi svoje tehnološke možnosti, finančne, izvedbene in poslovne zahteve ter mnenja zainteresiranih strani.</p> <p>Organizacija vzpostavi, izvaja in vzdržuje programe za doseganje splošnih in posamičnih ciljev. Ti morajo vključevati:</p> <p>(a) določitev odgovornosti za doseganje splošnih in posamičnih ciljev za ustrezne funkcije ter na ustreznih ravneh znotraj organizacije, ter</p> <p>(b) sredstva ter časovne okvire, v katerih je treba doseči zastavljene cilje.</p> <p>A.4 Izvajanje in delovanje</p> <p>A.4.1 Viri, vloge, odgovornosti in pooblastila</p> <p>Vodstvo zagotovi, da so na voljo viri, nujni za vzpostavitev, izvajanje, vzdrževanje in izboljševanje sistema okoljskega ravnanja. Viri vključujejo človeške vire in specializirana znanja, infrastrukturo organizacije, tehnologijo ter finančne vire.</p>	<p>B.3 Okoljska uspešnost</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Organizacije so sposobne dokazati, da sistem ravnanja in postopki presoje obravnavajo dejansko okoljsko uspešnost organizacije glede na neposredne in posredne vidike, ugotovljene v okoljskem pregledu v skladu s Prilogo I. 2. Okoljska uspešnost organizacije glede na njene splošne in posamične cilje se ovrednoti kot del postopka vodstvenega pregleda. Organizacija se tudi zaveže, da bo stalno izboljševala svojo okoljsko uspešnost. Pri tem se lahko opre na lokalne, regionalne in nacionalne okoljske programe. 3. Sredstva za doseganje splošnih in posamičnih ciljev sama po sebi ne morejo biti okoljski cilji. Če organizacija obsega eno ali več lokacij, mora vsaka od lokacij, za katero se uporablja sistem EMAS, izpolnjevati vse zahteve sistema EMAS, vključno s stalnim izboljševanjem okoljske uspešnosti, kot je opredeljeno v členu 2(2).

DEL A zahteve sistemov okoljskega ravnanja po standardu EN ISO 14001:2004	DEL B dodatna vprašanja, ki jih morajo obravnavati organizacije, ki uporabljajo sistem EMAS
<p>Vloge, odgovornosti in pooblastila se opredelijo, dokumentirajo in posredujejo naprej, da se omogoči učinkovito ravnanje z okoljem.</p> <p>Najvišje vodstvo organizacije imenuje posebne predstavnike vodstva, ki ima ne glede na druge odgovornosti opredeljeno vlogo, odgovornosti in pooblastila za:</p> <p>(a) zagotavljanje, da je sistem okoljskega ravnanja vzpostavljen, se izvaja in vzdržuje v skladu z zahtevami tega mednarodnega standarda;</p> <p>(b) poročanje najvišjemu vodstvu o delovanju sistema okoljskega ravnanja za pregled, vključno s priporočili za izboljšave.</p> <p>A.4.2 Kompetentnost, usposabljanje in zavedanje</p> <p>Organizacija zagotovi, da je vsaka oseba, ki izvaja naloge zanj ali v njenem imenu in ki lahko povzroči pomembne vplive na okolje, ki jih je prepoznala organizacija, kompetentna na podlagi ustrezne izobrazbe, usposabljanja ali izkušenj. Organizacija mora voditi s tem povezano evidenco.</p> <p>Organizacija ugotovi potrebe po usposabljanju, povezane z njenimi okoljskimi vidiki in sistemom okoljskega ravnanja. Za izpolnjevanje teh potreb zagotovi usposabljanje ali sprejme druge ukrepe in vodi s tem povezano evidenco.</p> <p>Organizacija vzpostavi, izvaja in vzdržuje postopke, ki omogočajo, da se osebe, ki delajo zanj ali v njenem imenu, zavedajo:</p> <p>(a) pomena izpolnjevanja okoljske politike in postopkov ter zahtev sistema okoljskega ravnanja;</p>	<p>B.4 Udeležba zaposlenih</p> <ol style="list-style-type: none"> Organizacija mora priznati, da je dejavna udeležba zaposlenih spodbuda in predpogoj za stalne ter uspešne okoljske izboljšave in tudi ključni vir izboljšanja okoljske uspešnosti ter pravilen način za uspešno umestitev sistema okoljskega ravnanja in presoje v organizacijo. Pojem „udeležba zaposlenih“ zajema sodelovanje posameznih zaposlenih in njihovih predstavnikov ter njihovo obveščanje. Zato je treba oblikovati programe udeležbe zaposlenih na vseh ravneh. Organizacija mora priznati, da je zavezanost, odzivanje in dejavna podpora uprave predpogoj za uspešno izvajanje navedenih postopkov. Pri tem gre poudariti, kako pomembno je, da uprava zaposlenim posreduje povratne informacije.

DEL A zahteve sistemov okoljskega ravnanja po standardu EN ISO 14001:2004	DEL B dodatna vprašanja, ki jih morajo obravnavati organizacije, ki uporabljajo sistem EMAS
<p>(b) pomembnih okoljskih vidikov in z njimi povezanih dejanskih ali možnih vplivov na okolje, povezanih z njihovim delom, ter koristi, ki jih za okolje lahko pomeni njihova izboljšana uspešnost;</p> <p>(c) svojih vlog in odgovornosti pri doseganju skladnosti z zahtevami sistema okoljskega ravnanja, ter</p> <p>(d) morebitnih posledic v primeru odstopanja od opredeljenih postopkov.</p>	<p>3. Poleg teh zahtev je treba zaposlene vključevati v proces stalnega izboljševanja okoljske uspešnosti organizacije z:</p> <p>(a) opravljanjem začetnega okoljskega pregleda, analize sedanjega stanja ter zbiranjem in preverjanjem podatkov;</p> <p>(b) vzpostavitvijo in izvajanjem sistema okoljskega ravnanja in presoje za izboljšanje okoljske uspešnosti,</p> <p>(c) zbiranjem podatkov v sodelovanju z okoljskimi odbori ter zagotavljanjem udeležbe predstavnikov uradnikov za področje okolja/vodstva ter zaposlenih in njihovih predstavnikov;</p> <p>(d) skupnimi delovnimi skupinami za okoljski akcijski program ter okoljske presoje;</p> <p>(e) oblikovanjem okoljskih izjav.</p> <p>4. V ta namen naj bi se uporabljale ustrezne oblike sodelovanja, kot so knjiga predlogov, projektno skupinsko delo ali okoljski odbori. Organizacije morajo upoštevati navodila Komisije o najboljši praksi na tem področju. Vključeni so tudi predstavniki zaposlenih, če to želijo.</p>
<p>A.4.3 Obveščanje</p> <p>Glede na okoljske vidike in sistem okoljskega ravnanja organizacija vzpostavi, izvaja in vzdržuje postopke za:</p> <p>(a) notranje komuniciranje med različnimi ravnmi in funkcijami organizacije;</p> <p>(b) sprejemanje, dokumentiranje in odgovarjanje v postopku komuniciranja z zunanjimi zainteresiranimi stranmi.</p> <p>Organizacija se odloči, ali bo informacije o svojih pomembnih okoljskih vidikih posredovala navzven, in svojo odločitev dokumentira. Če se odloči za posredovanje informacij, vzpostavi in izvaja metode za posredovanje informacij navzven.</p>	<p>B.5 Obveščanje</p> <p>1. Organizacije so sposobne dokazati, da vodijo odprt dialog z javnostjo in drugimi zainteresiranimi stranmi, vključno z lokalnimi skupnostmi in svojimi strankami v zvezi z vplivom njihovih dejavnosti, proizvodov in storitev na okolje, da ugotovijo razloge za zaskrbljenost javnosti in drugih zainteresiranih strani.</p>

DEL A zahteve sistemov okoljskega ravnanja po standardu EN ISO 14001:2004	DEL B dodatna vprašanja, ki jih morajo obravnavati organizacije, ki uporabljajo sistem EMAS
<p>A.4.4 Dokumentacija</p> <p>Dokumentacija sistema okoljskega ravnanja vključuje:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) okoljsko politiko ter splošne in posamične cilje; (b) opis obsega sistema okoljskega ravnanja; (c) opis glavnih elementov sistema okoljskega ravnanja in njihove medsebojne povezave ter sklic na sorodne dokumente; (d) dokumente, vključno z evidencami, ki jih zahteva ta mednarodni standard, ter (e) dokumente, vključno z evidencami, ki jih organizacija opredeli kot potrebne za zagotovitev učinkovitega načrtovanja, delovanja in obvladovanja procesov, povezanih z njenimi pomembnimi okoljskimi vidiki. <p>A.4.5 Kontrola dokumentov</p> <p>Dokumente, ki jih zahtevata sistem okoljskega ravnanja in ta mednarodni standard, je treba kontrolirati. Zapisi so posebna vrsta dokumentov in jih je treba kontrolirati v skladu z zahtevami iz točke A.5.4.</p> <p>Organizacija vzpostavlja, izvaja in vzdržuje postopke za:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) odobritev primernosti dokumentov pred njihovo izdajo; (b) pregled in posodobitev ter ponovno odobritev dokumentov, ko je to potrebno; (c) zagotovitev, da so opredeljene spremembe in trenutni status popravkov dokumentov; (d) zagotovitev, da so ustrezne izdaje zadevnih dokumentov na voljo na mestih uporabe; (e) zagotovitev, da dokumenti ostanejo čitljivi in zlahka opredeljivi; (f) zagotovitev, da so dokumenti zunanjšega izvora, ki jih organizacija določi kot potrebne za načrtovanje in delovanje sistema okoljskega ravnanja, opredeljeni, njihova distribucija pa kontrolirana, ter (g) preprečitev nenamerne uporabe zastarelih dokumentov in uporabo primerne identifikacije zanje, če se obdržijo za kakršen koli namen. 	<ul style="list-style-type: none"> 2. Sistem EMAS se od drugih razlikuje po odprtosti, preglednosti ter rednem zagotavljanju okoljskih podatkov. Ti dejavniki so pomembni tudi pri vzpostavljanju zaupanja zainteresiranih strani v organizacijo. 3. Sistem EMAS organizacijam zagotavlja prožnost pri usmerjanju ustreznih informacij na posebne ciljne skupine ter zagotavljanju, da so vse informacije dane na voljo vsem, ki jih zahtevajo.

DEL A zahteve sistemov okoljskega ravnanja po standardu EN ISO 14001:2004	DEL B dodatna vprašanja, ki jih morajo obravnavati organizacije, ki uporabljajo sistem EMAS
<p>A.4.6 Nadzor nad delovanjem</p> <p>Organizacija opredeljuje in načrtuje tisto delovanje, ki je povezano z opredeljenimi pomembnimi okoljskimi vidiki v skladu s svojo okoljsko politiko ter splošnimi in posamičnimi cilji, da zagotovi njegovo izvajanje pod predvidenimi pogoji, tako da:</p> <p>(a) vzpostavi, izvaja in vzdržuje dokumentirane postopke za nadzor v primerih, ko lahko njihova odsotnost privede do odstopanja od okoljske politike ter splošnih in posamičnih ciljev, ter</p> <p>(b) v postopkih določa merila za delovanje ter</p> <p>(c) vzpostavi, izvaja in vzdržuje postopke, ki se nanašajo na ugotovljene pomembne okoljske vidike dobrin in storitev, ki jih organizacija uporablja, ter posreduje ustrezne postopke in zahteve dobaviteljem, vključno s pogodbenimi izvajalci.</p> <p>A.4.7 Pripravljenost in odziv na izredne razmere</p> <p>Organizacija vzpostavlja, izvaja in vzdržuje postopke za opredeljevanje morebitnih izrednih razmer in morebitnih nesreč, ki lahko vplivajo na okolje, in za ukrepanje v teh primerih.</p> <p>Organizacija ob dejanskih izrednih razmerah in nesrečah ukrepa in prepreči ali zmanjša z njimi povezane škodljive vplive na okolje.</p> <p>Organizacija periodično pregleduje in po potrebi popravi svoje postopke pripravljenosti in odzivanja na izredne razmere, zlasti ob nesreči ali pojavi izrednih razmer.</p> <p>Organizacija take postopke, kjer je izvedljivo, tudi periodično preskuša.</p>	
<p>A.5 Preverjanje</p> <p>A.5.1 Spremljanje in merjenje</p> <p>Organizacija vzpostavlja, izvaja in vzdržuje postopke za redno spremljanje in merjenje glavnih značilnosti svojega delovanja, ki lahko pomembno vplivajo na okolje. Postopki vključujejo dokumentiranje informacije, s katerimi se spremljajo okoljska uspešnost, ustrezno nadziranje delovanja in usklajenost okoljskih ciljev organizacije.</p> <p>Organizacija zagotavlja, da se za spremljanje in merjenje uporablja in tudi vzdržuje umerjena ali preverjena oprema, in hrani s tem povezane evidence.</p> <p>A.5.2 Ocena ustreznosti</p> <p>A.5.2.1 Organizacija v skladu s svojo zavezanostjo k izpolnjevanju zakonskih zahtev vzpostavlja, izvaja in vzdržuje postopke za periodično ocenjevanje izpolnjevanja veljavnih zakonskih zahtev.</p>	

DEL A zahteve sistemov okoljskega ravnanja po standardu EN ISO 14001:2004	DEL B dodatna vprašanja, ki jih morajo obravnavati organizacije, ki uporabljajo sistem EMAS
<p>Organizacija vodi evidence o rezultatih periodičnih ocenjevanj.</p> <p>A.5.2.2 Organizacija ocenjuje izpolnjevanje drugih zahtev, h katerim se je zavezala. Če organizacija želi, lahko to ocenjevanje kombinira z ocenjevanjem izpolnjevanja zakonskih zahtev iz točke A.5.2.1 ali vzpostavi ločen postopek.</p> <p>Organizacija vodi evidence o rezultatih periodičnih ocenjevanj.</p> <p>A.5.3 Neskladnost, korektivni ukrepi in preventivni ukrepi</p> <p>Organizacija vzpostavlja, izvaja in vzdržuje postopke za obravnavanje dejanskih ali morebitnih neskladnosti in izvajanje korektivnih in preventivnih ukrepov. Postopki določajo zahteve za:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) opredeljevanje in popravljanje neskladnosti ter ukrepanje, da se ublažijo njeni vplivi na okolje; (b) preiskavo neskladnosti, določanje njenih vzrokov in ukrepanje, da bi se izognili njeni ponovitvi; (c) ocenjevanje potreb za ukrepanje, da se preprečijo neskladnosti, in izvajanje primernih ukrepov, načrtovanih za izogibanje pojavom neskladnosti; (d) evidentiranje rezultatov izvedenih korektivnih in preventivnih ukrepov ter (e) pregledovanje učinkovitosti izvedenih korektivnih in preventivnih ukrepov. Izvedeni ukrepi ustrezajo razsežnosti problemov in nastalim vplivom na okolje. <p>Organizacija zagotavlja, da se zaradi potrebnih sprememb ustrezno spremeni dokumentacija sistema okoljskega ravnanja.</p> <p>A.5.4 Pregled evidenc</p> <p>Organizacija vzpostavlja in vzdržuje evidence, ki so potrebne za dokazovanje izpolnjevanja zahtev svojega sistema okoljskega ravnanja in tega mednarodnega standarda, ter o doseženih rezultatih.</p> <p>Organizacija vzpostavlja, izvaja in vzdržuje postopke za opredeljevanje, shranjevanje, zaščito, dostopnost, čas hranjenja in odstranjevanje evidenc.</p> <p>Evidence so in tudi ostajajo čitljive, opredeljive in sledljive.</p>	

DEL A zahteve sistemov okoljskega ravnanja po standardu EN ISO 14001:2004	DEL B dodatna vprašanja, ki jih morajo obravnavati organizacije, ki uporabljajo sistem EMAS
<p>A.5.5 Notranja presoja</p> <p>Organizacija zagotavlja, da se notranje presoje sistema okoljskega ravnanja izvajajo v načrtovanih časovnih presledkih, da:</p> <p>(a) ugotovi, ali je sistem okoljskega ravnanja:</p> <ul style="list-style-type: none"> — v skladu z načrtovanimi ukrepi za okoljsko ravnanje, vključno z zahtevami tega mednarodnega standarda, in — primerno izvajan in vzdrževan, ter <p>(b) daje vodstvu informacije o rezultatih presoj.</p> <p>Organizacija program presoj načrtuje, vzpostavlja, izvaja in vzdržuje ter pri tem upošteva pomen, ki ga imajo obravnavane dejavnosti za okolje in rezultate predhodnih presoj.</p> <p>Vzpostavi, izvaja in vzdržuje se postopke za presoje, ki obravnavajo:</p> <ul style="list-style-type: none"> — odgovornosti in zahteve za načrtovanje in izvajanje presoj, poročanje o rezultatih in hranjenje s tem povezanih evidenc, — določitev presojevalnih meril, predmeta presoje, pogostosti in metod. <p>Izbira presojevalcev in izvedba presoj zagotavljata objektivnost in neodvisnost procesa presoje.</p> <p>A.6 Vodstveni pregled</p> <p>Najvišje vodstvo pregleduje sistem okoljskega ravnanja organizacije v načrtovanih časovnih presledkih, da zagotovi nenehno ustreznost, zadostnost in učinkovitost. Pri pregledih ocenjuje priložnosti za izboljševanje in potrebo po spremembah sistema okoljskega ravnanja, vključno z okoljsko politiko ter okvirnimi in izvedbenimi okoljskimi cilji.</p> <p>Evidence o vodstvenih pregledih se hranijo.</p> <p>Vhodni podatki za vodstveni pregled vključujejo:</p> <p>(a) rezultate notranjih presoj in ocene izpolnjevanja zakonskih in drugih zahtev, h katerim se je organizacija zavezala;</p> <p>(b) informacije, ki so jih posredovale zainteresirane stranke, vključno s pritožbami;</p> <p>(c) učinek ravnanja organizacije z okoljem;</p> <p>(d) v kolikšnem obsegu so bili izpolnjeni okvirni in izvedbeni cilji;</p> <p>(e) stanje korektivnih in preventivnih ukrepov;</p> <p>(f) ukrepe, ki so sledili predhodnim vodstvenim pregledom;</p>	

DEL A zahteve sistemov okoljskega ravnanja po standardu EN ISO 14001:2004	DEL B dodatna vprašanja, ki jih morajo obravnavati organizacije, ki uporabljajo sistem EMAS
<p>(g) spremenjene okoliščine, vključno z razvojem zakonskih in drugih zahtev, povezanih z njenimi okoljskimi vidiki, ter</p> <p>(h) priporočila za izboljšave.</p> <p>Rezultati vodstvenega pregleda v skladu z zavezanostjo k nenehnemu izboljševanju vključujejo vse odločitve in ukrepe v zvezi z morebitnimi spremembami okoljske politike, okvirnih in izvedbenih ciljev ter drugih elementov sistema okoljskega ravnanja.</p> <p>Seznam nacionalnih organov za standarde</p> <p>BE: IBN/BIN (Institut Belge de Normalisation/Belgisch Instituut voor Normalisatie)</p> <p>CZ: ČNI (Český normalizační institut)</p> <p>DK: DS (Dansk Standard)</p> <p>DE: DIN (Deutsches Institut für Normung e.V.)</p> <p>EE: EVS (Eesti Standardikeskus)</p> <p>EL: ELOT (Ελληνικός Οργανισμός Τυποποίησης)</p> <p>ES: AENOR (Asociación Española de Normalización y Certificación)</p> <p>FR: AFNOR (Association Française de Normalisation)</p> <p>IE: NSAI (National Standards Authority of Ireland)</p> <p>IT: UNI (Ente Nazionale Italiano di Unificazione)</p> <p>CY: Κυπριακός Οργανισμός Προώθησης Ποιότητας</p> <p>LV: LVS (Latvijas Standarts)</p> <p>LT: LST (Lietuvos standartizacijos departamentas)</p> <p>LU: SEE (Service de l'Energie de l'Etat) (Luxembourg)</p> <p>HU: MSZT (Magyar Szabványügyi Testület)</p> <p>MT: MSA (Awtorita' Maltija dwar l-Istandards/Malta Standards Authority)</p> <p>NL: NEN (Nederlands Normalisatie-Instituut)</p> <p>AT: ON (Österreichisches Normungsinstitut)</p> <p>PL: PKN (Polski Komitet Normalizacyjny)</p> <p>PT: IPQ (Instituto Português da Qualidade)</p> <p>SI: SIST (Slovenski inštitut za standardizacijo)</p> <p>SK: SÚTN (Slovenský ústav technickej normalizácie)</p> <p>FI: SFS (Suomen Standardisoimisliitto r.y)</p> <p>SE: SIS (Swedish Standards Institute)</p> <p>UK: BSI (British Standards Institution).</p>	<p>Dopolnilni seznam nacionalnih organov za standarde</p> <p>Nacionalni organi za standarde v državah članicah, ki niso zajeti v EN ISO 14001:2004:</p> <p>BG: BDS (Български институт за стандартизация);</p> <p>RO: ASRO (Asociația de Standardizare din România).</p> <p>Nacionalni organi za standarde v državah članicah, v katerih se je nacionalni organ za standarde, naveden v EN ISO 14001:2004, nadomestil:</p> <p>CZ: ÚNMZ (Ústav pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví).</p>

PRILOGA III

NOTRANJA OKOLJSKA PRESOJA

A. Program presoje in pogostost presoje

1. Program presoje

Program presoje zagotovi, da vodstvo organizacije dobi informacije, ki jih potrebuje za pregled okoljske uspešnosti organizacije in učinkovitosti sistema okoljskega ravnanja, in s katerim se da dokazati, da sta le-ta pod nadzorom.

2. Cilji programa presoje

Cilji vključujejo zlasti oceno vzpostavljenih sistemov vodenja in določitev skladnosti s politiko in programom organizacije, ki vključujeta skladnost z ustreznimi predpisanimi zahtevami v zvezi z okoljem.

3. Obseg programa presoje

Celoten obseg posameznih presoj ali vsake faze cikla presoj je jasno opredeljen in izrecno določa:

- (a) področja, ki jih pokriva;
- (b) dejavnosti, ki jih je treba presojati;
- (c) okoljska merila, ki jih je treba upoštevati;
- (d) časovno obdobje, ki ga presoja zajema.

Okoljska presoja vključuje oceno dejanskih podatkov, potrebnih za ovrednotenje okoljske uspešnosti.

4. Pogostost presoje

Presoja ali cikel presoj, ki vključuje vse dejavnosti organizacije, se konča, kot je primerno, v presledkih, ki niso daljši od treh let oz. štirih let, če velja izjema iz člena 7. Pogostost presoj posameznih dejavnosti se spreminja glede na:

- (a) vrsto, obseg in zapletenost dejavnosti;
- (b) pomembnost vplivov na okolje, ki so z njo povezani;
- (c) pomembnost in nujnost težav, ugotovljenih pri prejšnjih presojah;
- (d) zgodovino okoljskih problemov.

Bolj zapletene dejavnosti s pomembnejšim vplivom na okolje se presoja pogosteje.

Organizacija izvrši presoje vsaj na letni osnovi, saj ji bo to pomagalo pri dokazovanju vodstvu organizacije in okoljskemu preveritelju, da ima nadzor nad svojimi pomembnimi okoljskimi vidiki.

Organizacija izvršuje presoje glede na

- (a) okoljsko uspešnost organizacije, in
- (b) način, kako organizacija izpolnjuje veljavne zakonske zahteve v zvezi z okoljem.

B. Dejavnosti v okviru presoje

Dejavnosti v okviru presoje vključujejo pogovore z osebjem, pregled pogojev delovanja in opreme ter pregled evidenc, napisanih postopkov in druge ustrezne dokumentacije, z namenom, da se ovrednotijo okoljska uspešnost presojane dejavnosti in ugotovi, ali ta dejavnost izpolnjuje ustrezne standarde, predpise ali zastavljene okoljske cilje ter ali je vzpostavljeni sistem vodenja okoljskih nalog učinkovit in primeren. Med drugim je treba preverjati skladnost s temi merili, da se določi učinkovitost celotnega sistema ravnanja.

Proces presoje vključuje zlasti naslednje korake:

- (a) razumevanje sistemov ravnanja;
- (b) oceno prednosti in slabosti sistemov ravnanja;
- (c) zbiranje ustreznih dokazov;
- (d) ovrednotenje ugotovitev presoje;
- (e) pripravo zaključkov presoje;
- (f) poročanje o ugotovitvah in zaključkih presoje.

C. Poročanje o ugotovitvah in zaključkih presoje

Temeljni cilji pisnega poročila o presoji so:

- (a) dokumentirati obseg presoje;
  - (b) preskrbeti vodstvu informacije o stanju skladnosti z okoljsko politiko organizacije in o napredku organizacije na področju okolja;
  - (c) preskrbeti vodstvu informacije o učinkovitosti in zanesljivosti ureditve spremljanja vplivov organizacije na okolje;
  - (d) prikazati potrebo po korektivnih ukrepih, če je primerno.
-

PRILOGA IV

POROČANJE O OKOLJU

A. Uvod

Okoljske informacije se predstavi na jasen in razumljiv način v elektronski ali v tiskani obliki.

B. Okoljska izjava

Okoljska izjava vključuje vsaj elemente in izpolnjuje minimalne zahteve, ki so navedeni spodaj:

- (a) jasen in nedvoumen opis organizacije, ki se registrira v sistem EMAS, in povzetek njenih dejavnosti, proizvodov in storitev ter njeno razmerje do katere koli matične organizacije, če je primerno;
- (b) okoljsko politiko in kratek opis sistema okoljskega ravnanja organizacije;
- (c) opis vseh pomembnih neposrednih in posrednih okoljskih vidikov, ki povzročajo pomemben vpliv organizacije na okolje, ter obrazložitev vrste vplivov glede na te vidike (Priloga I.2);
- (d) opis splošnih in posamičnih okoljskih ciljev v povezavi s pomembnimi okoljskimi vidiki in vplivi;
- (e) povzetek dostopnih podatkov o uspešnosti organizacije pri doseganju splošnih in posamičnih okoljskih ciljev glede na njene pomembne vplive na okolje. Poročanje temelji na glavnih kazalnikih in drugih ustreznih obstoječih okoljskih kazalnikih uspešnosti, kot je določeno v oddelku D;
- (f) druge dejavnike v zvezi z okoljsko uspešnostjo, vključno z izvajanjem zakonskih določb glede njihovih pomembnih vplivov na okolje;
- (g) sklic na veljavne zakonske zahteve v zvezi z okoljem;
- (h) ime in številka akreditacije ali licence okoljskega preveritelja in datum potrditve.

Posodobljena okoljska izjava vključuje vsaj elemente iz točk (e) do (h) in izpolnjuje minimalne zahteve iz točk (e) do (h).

C. Glavni kazalniki in drugi ustreznosti obstoječi okoljski kazalniki uspešnosti

1. Uvod

Organizacija poroča, tako v okoljski izjavi kot v posodobljeni okoljski izjavi, o glavnih kazalnikih, v kolikor se ti nanašajo na neposredne okoljske vidike organizacije, in o drugih ustreznih obstoječih okoljskih kazalnikih uspešnosti, kot je navedeno spodaj:

Pri poročanju se posredujejo podatki o dejanskem vnosu/vplivu. Če bi razkritje škodilo zaupnosti poslovnih ali industrijskih informacij organizacije, kadar tako zaupnost določa nacionalna zakonodaja ali zakonodaja Skupnosti, da bi zaščitila zakonite gospodarske interese, se organizaciji lahko dovoli, da pri poročanju te podatke izrazi v obliki indeksnih vrednosti, npr. z določitvijo izhodiščnega leta (z indeksom 100), glede na katerega bo prikazan dejanski vnos/vpliv.

Ti kazalniki:

- (a) dajo točno oceno okoljske uspešnosti organizacije;
- (b) so razumljivi in nedvoumni;

- (c) omogočajo letne primerjave, tako da se lahko oceni razvoj okoljske uspešnosti organizacije;
- (d) omogočajo primerjavo s sektorskimi, nacionalnimi ali regionalnimi merili uspešnosti, če je primerno;
- (e) omogočajo primerjavo s predpisanimi zahtevami, če je primerno.

2. Glavni kazalniki

- (a) Glavne kazalnike se uporablja za vse vrste organizacij. Osredotočajo se na uspešnost na naslednjih glavnih okoljskih področjih:
  - (i) energijska učinkovitost;
  - (ii) učinkovitost materialov;
  - (iii) voda;
  - (iv) odpadki;
  - (v) biotska raznovrstnost;
  - (vi) emisije.

Če organizacija sklene, da eden ali več glavnih kazalnikov ni pomembnih za njene bistvene neposredne okoljske vidike, tej organizaciji ni treba poročati o teh glavnih kazalnikih. Zadevna organizacija to utemelji s sklicevanjem na svoj okoljski pregled.

- (b) Vsak glavni kazalnik je sestavljen iz:
  - (i) zneska A, ki označuje skupni letni vnos/vpliv na določenem področju;
  - (ii) zneska B, ki označuje celoten letni iznos organizacije;
  - (iii) zneska R, ki označuje razmerje A/B.

Vsaka organizacija poroča o vseh treh elementih za vsak kazalnik.

- (c) O navedbi skupnega letnega vnosa/vpliva na določenem področju, znesek A, se poroča, kot sledi:
  - (i) o energijski učinkovitosti
    - kar zadeva „skupno porabo energije“ skupno energetska poraba, izraženo v MWh ali GJ,
    - kar zadeva „skupno porabo obnovljive energije“ odstotek skupne letne porabe energije (elektrika in ogrevanje), ki jo ta organizacija pridobi iz obnovljivih virov energije.
  - (ii) o učinkovitosti materialov
    - kar zadeva „letni masni pretok različnih uporabljenih materialov“ (izvzeti so energetski nosilci in voda), izražen v tonah.
  - (iii) o vodi
    - kar zadeva „skupno letno porabo vode“, izraženo v m³.
  - (iv) o odpadkih
    - kar zadeva „skupno letno nastajanje odpadkov“, razčlenjeno po vrsti odpadkov, izraženo v tonah,
    - kar zadeva „skupno letno nastajanje nevarnih odpadkov“, izraženo v kilogramih ali tonah.

- (v) o biološki raznovrstnosti
  - kar zadeva „rabo tal“, izraženo v m² strnjjenih naselij.
- (vi) o emisijah
  - kar zadeva „skupno letno emisijo toplogrednih plinov“, med drugim vsaj emisije CO₂, CH₄, N₂O, fluoriranih ogljikovodikov (HFC), perfluoriranih ogljikovodikov (PFC) in SF₆, izraženo v tonah ekvivalenta CO₂,
  - kar zadeva „skupno letno emisijo v zrak“, med drugim vsaj emisije SO₂, NO_x in trdnih delcev (PM), izraženo v kilogramih ali tonah.

Poleg zgoraj opredeljenih kazalnikov lahko organizacija uporabi tudi druge kazalnike za izražanje skupnega letnega vnosa/vpliva na določenem področju.

- (d) Navedba celotnega letnega iznosa organizacije, znesek B, je enaka za vsa področja, a je prilagojena različnim vrstam organizacij, odvisno od vrste njihove dejavnosti; o njej se poroča, kot sledi:
  - (i) Za organizacije, ki delujejo v proizvodnem sektorju (industrija), se navede skupna letna bruto dodana vrednost, izražena v milijonih EUR (mio EUR), ali skupni letni fizični iznos, izražen v tonah, ali v primeru malih organizacij skupni letni promet ali število zaposlenih.
  - (ii) Za organizacije v neproizvodnih sektorjih (uprava/storitve), se nanaša na velikost organizacije, izraženo v številu zaposlenih.

Poleg zgoraj opredeljenih kazalnikov lahko organizacija uporabi tudi druge kazalnike za izražanje njenega skupnega letnega iznosa.

3. *Drugi ustrezni okoljski kazalniki uspešnosti*

Vsaka organizacija letno poroča o svoji uspešnosti v zvezi z bolj posebnimi okoljskimi vidiki, določenimi v njeni okoljski izjavi, in, kjer je to mogoče, upošteva sektorske referenčne dokumente iz člena 46.

D. **Dostopnost javnosti**

Organizacija je zmožna okoljskemu preveritelju dokazati, da ima vsak, ki ga zanima okoljska uspešnost organizacije, lahek in prost dostop do informacij, ki se zahtevajo v točkah od B do C.

Organizacija zagotovi, da so te informacije na voljo v uradnem jeziku ali enem od uradnih jezikov države članice, v kateri je organizacija registrirana, in po potrebi v uradnem jeziku ali enem od uradnih jezikov tistih držav članic, v katerih se nahajajo lokacije, zajete v registraciji družbe.

E. **Lokalna odgovornost**

Organizacije, ki se registrirajo v sistem EMAS, morda želijo sestaviti skupno okoljsko izjavo, ki bi zajela številne različne geografske lokacije.

Ker je namen sistema EMAS zagotoviti lokalno odgovornost, organizacije poskrbijo, da so pomembni vplivi vsake lokacije na okolje jasno določeni in vneseni v skupno izjavo.

PRILOGA V
LOGOTIP EMAS

1. Logotip se lahko uporabi v vseh 23 jezikih, če se uporabi naslednje besedilo:

bolgarsko:	„Проверено управление по околна среда“
češko:	„Ověřený systém environmentálního řízení“
dansko:	„Verificeret miljøledelse“
nizozemsko:	„Geverifieerd milieuzorgsysteem“
angleško:	„Verified environmental management“
estonsko:	„Tõendatud keskkonnajuhtimine“
finsko:	„Todennettu ympäristöasioiden hallinta“
francosko:	„Management environnemental vérifié“
nemško:	„Geprüftes Umweltmanagement“
grško:	„επιθεωρημένη περιβαλλοντική διαχείριση“
madžarsko:	„Hitelesített környezetvédelmi vezetési rendszer“
italijansko:	„Gestione ambientale verificata“
irsko:	„Bainistíocht comhshaoil fíoraithe“
latvijsko:	„Verificēta vides pārvaldība“
litovsko:	„Įvertinta aplinkosaugos vadyba“
malteško:	„Immaniggjar Ambjentali Verifikat“
poljsko:	„Zweryfikowany system zarządzania środowiskowego“
portugalsko:	„Gestão ambiental verificada“
romunsko:	„Management de mediu verificat“
slovaško:	„Overené environmentálne manažérstvo“
slovensko:	„Preverjen sistem ravnanja z okoljem“
špansko:	„Gestión medioambiental verificada“
švedsko:	„Verifierat miljöledningssystem“

2. Logotip se uporablja:

- v treh barvah (Pantone št. 355 zelena; Pantone št. 109 rumena; Pantone št. 286 modra),
- v črni,
- v beli, ali
- v sivi.

PRILOGA VI

INFORMACIJE, POTREBNE ZA REGISTRACIJO

(informacije, ki jih je treba navesti, kadar se uporabljajo)

1. ORGANIZACIJA

Naziv .....

Naslov .....

Kraj .....

Poštna številka .....

Država/dežela/regija/avtonomna skupnost .....

Kontaktna oseba .....

Telefon .....

TELEFAKS .....

E-pošta .....

Spletni naslov .....

Javni dostop do okoljske izjave ali posodobljene okoljske izjave

(a) tiskana oblika .....

(b) elektronska oblika .....

Registracijska številka .....

Datum registracije .....

Datum zadržanja registracije .....

Datum izbrisa registracije .....

Datum naslednje okoljske izjave .....

Datum naslednje posodobljene okoljske izjave .....

Zahteva za odstopanje v skladu s členom 7
DA – NE .....

Koda dejavnosti NACE .....

Število zaposlenih .....

Promet ali letna bilanca stanja .....

2. LOKACIJA

Naziv .....

Naslov .....

Poštna številka .....

Kraj .....

Država/dežela/regija/avtonomna skupnost .....

Kontaktna oseba .....

Telefon .....

TELEFAKS .....

E-pošta .....

Spletni naslov .....

Javni dostop do okoljske izjave ali posodobljene okoljske izjave

(a) tiskana oblika .....

(b) elektronska oblika .....

Registracijska številka .....

Datum registracije .....

Datum zadržanja registracije .....

Datum izbrisa registracije .....

Datum naslednje okoljske izjave .....

Datum naslednje posodobljene okoljske izjave .....

Zahteva za odstopanje v skladu s členom 7 .....

DA – NE

Koda dejavnosti NACE .....

Število zaposlenih .....

Promet ali letna bilanca stanja .....

3. OKOLJSKI PREVERITELJ

Ime okoljskega preveritelja .....

Naslov .....

Poštna številka .....

Kraj .....

Država/dežela/regija/avtonomna skupnost .....

Telefon .....

TELEFAKS .....

E-pošta .....

Registracijska številka akreditacije ali licence .....

Obseg akreditacije ali licence (kode NACE) .....

Organ za akreditiranje ali licenciranje .....

V ..., dne .../.../20 .....

Podpis predstavnika organizacije .....

_____

PRILOGA VII

IZJAVA OKOLJSKEGA PREVERITELJA O DEJAVNOSTIH PREVERJANJA IN POTRJEVANJA

..... (ime).

z registracijsko številko EMAS okoljskega preveritelja .....

akreditiran ali licenciran za obseg ..... (koda NACE)

izjavljam, da sem preveril(-a), ali lokacija(-e) ali cela organizacija, kot je določeno v okoljski izjavi/posodobljeni okoljski izjavi (*) .....

z registracijsko številko (če je na voljo) .....

izpolnjuje(-jo) vse zahteve Uredbe (ES) št. 1221/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o prostovoljnem sodelovanju organizacij v Sistemu Skupnosti za okoljsko ravnanje in presojo (EMAS).

S podpisom te izjave izjavljam, da:

- sta bila preverjanje in potrjevanje izpeljana popolnoma v skladu z zahtevami Uredbe (ES) št. 1221/2009,
- rezultat preverjanja in potrjevanja potrjuje, da ni dokaza o neskladnosti z veljavnimi zakonskimi zahtevami z zvezi z okoljem,
- podatki in informacije okoljske izjave/posodobljene okoljske izjave (*) organizacije/lokacije (*) odražajo zanesljivo, verodostojno in pravilno sliko o vseh dejavnostih organizacije/lokacije (*), v obsegu, omenjenem v okoljski izjavi.

Ta dokument ni enakovreden registraciji EMAS. Registracijo EMAS lahko podeli le pristojni organ na podlagi Uredbe (ES) št. 1221/2009. Ta dokument se pri sporočanju javnosti ne uporablja samostojno.

V ..., dne .../.../20....

Podpis

.....
(*) Prečrtajte, kadar se ne uporablja.

PRILOGA VIII

KORELACIJSKA TABELA

Uredba (ES) št. 761/2001	Ta uredba
Člen 1(1)	Člen 1
Člen 1(2)(a)	—
Člen 1(2)(b)	—
Člen 1(2)(c)	—
Člen 1(2)(d)	—
Člen 2(a)	Člen 2(1)
Člen 2(b)	—
Člen 2(c)	Člen 2(2)
Člen 2(d)	—
Člen 2(e)	Člen 2(9)
Člen 2(f)	Člen 2(4)
Člen 2(g)	Člen 2(8)
Člen 2(h)	Člen 2(10)
Člen 2(i)	Člen 2(11)
Člen 2(j)	Člen 2(12)
Člen 2(k)	Člen 2(13)
Člen 2(l)	Člen 2(16)
Člen 2(l)(i)	—
Člen 2(l)(ii)	—
Člen 2(m)	—
Člen 2(n)	Člen 2(17)
Člen 2(o)	Člen 2(18)
Člen 2(p)	—
Člen 2(q)	Člen 2(20)
Člen 2(r)	—
Člen 2(s), prvi pododstavek	Člen 2(21)
Člen 2(s), drugi pododstavek	—
Člen 2(t)	Člen 2(22)
Člen 2(u)	—
Člen 3(1)	—
Člen 3(2)(a), prvi pododstavek	Člen 4(1)(a) in (b)
Člen 3(2)(a), drugi pododstavek	Člen 4(3)
Člen 3(2)(b)	Člen 4(1)(c)
Člen 3(2)(c)	Člen 4(1)(d)
Člen 3(2)(d)	Člen 4(5)
Člen 3(2)(e)	Člen 5(2), prvi pododstavek; Člen 6(3)
Člen 3(3)(a)	Člen 6(1)(a)
Člen 3(3)(b), prvi stavek	Člen 6(1)(b) in (c)
Člen 3(3)(b), drugi stavek	Člen 7(1)
Člen 4(1)	—
Člen 4(2)	Člen 51 (2)
Člen 4(3)	—
Člen 4(4)	—

Uredba (ES) št. 761/2001	Ta uredba
Člen 4(5), prvi stavek	Člen 25(10) prvi pododstavek
Člen 4(5), drugi stavek	Člen 25(10) drugi stavek drugega pododstavka
Člen 4(6)	Člen 41
Člen 4(7)	—
Člen 4(8), prvi pododstavek	Člen 30(1)
Člen 4(8), drugi pododstavek	Člen 30(3) in (5)
Člen 4(8), tretji odstavek, prvi in drugi stavek	Člen 31(1)
Člen 4(8), tretji pododstavek, zadnji stavek	Člen 31(2)
Člen 5(1)	Člen 11(1), prvi pododstavek
Člen 5(2)	Člen 11(3)
Člen 5(3), prvi stavek	Člen 12(1)
Člen 5(3), drugi stavek, prva alineja	Člen 12(1)(a)
Člen 5(3), drugi stavek, druga alineja	Člen 12(1)(b)
Člen 5(4)	Člen 11(1), drugi in tretji pododstavek
Člen 5(5), prvi stavek	Člen 16(1)
Člen 5(5), drugi stavek	Člen 16(3), prvi stavek
Člen 5(5), tretji. stavek	Člen 17(1)
Člen 5(5), četrti stavek	Člen 16(3), drugi pododstavek in člen 16(4) drugi pododstavek
Člen 6(1)	Člen 13(1)
Člen 6(1), prva alineja	Člen 13(2)(a) in člen 5(2)(a)
Člen 6(1), druga alineja	člen 13(2)(a) in člen 5(2)(c)
Člen 6(1), tretja alineja	Člen 13(2)(f) in člen 5(2)(d)
Člen 6(1), četrta alineja	Člen 13(2)(c)
Člen 6(1), drugi pododstavek	Člen 13(2), prvi stavek
Člen 6(2)	Člen 15(3)
Člen 6(3), prva alineja	Člen 15(3)(a)
Člen 6(3), druga alineja	Člen 15(3)(b)
Člen 6(3), tretja alineja	—
Člen 6(3), zadnji stavek	Člen 15(8)
Člen 6(4), prvi odstavek	Člen 15(2)
Člen 6(4), drugi pododstavek	Člen 15(4)
Člen 6(5), prvi stavek	Člen 15(6)
Člen 6(5), drugi stavek	Člen 15(8)in(9)
Člen 6(6)	Člen 15(10)
Člen 7(1)	Člen 28(8)
Člen 7(2), prvi stavek	Člen 12(2)
Člen 7(2), drugi stavek	Člen 12(3)
Člen 7(3)	Člen 42(2)(a)
Člen 8(1), prvi stavek	Člen 10(1)
Člen 8(1), drugi stavek	Člen 10(2)
Člen 8(2)	—
Člen 8(3) prvi pododstavek	Člen 10(4)
Člen 8(3), drugi pododstavek	—
Člen 9(1), uvodni stavek	Člen 4(3)

Uredba (ES) št. 761/2001	Ta uredba
Člen 9(1)(a)	Člen 45(4)
Člen 9(1)(b)	Člen 45(4)
Člen 9(1), drugi pododstavek	Člen 45(5)
Člen 9(2)	—
Člen 10(1)	—
Člen 10(2), prvi pododstavek	Člen 38(1) in (2)
Člen 10(2), drugi pododstavek, prvi stavek	Člen 41
Člen 10(2), drugi odstavek, drugi stavek	Člen 47
Člen 11(1), prvi pododstavek	Člen 36
Člen 11(1), prva alineja	Člen 36(a)
Člen 11(1), druga alineja	Člen 36(c)
Člen 11(1), tretja alineja	Člen 36(b)
Člen 11(1), drugi pododstavek, prvi stavek	Člen 37(1)
Člen 11(1), drugi pododstavek, drugi stavek	—
Člen 11(1), drugi pododstavek, tretji stavek	Člen 37(2)
Člen 11(1), drugi pododstavek, četrti stavek	Člen 37(3)
Člen 11(2)	Člen 43(2)
Člen 11(3), prvi stavek	Člen 41 (2)
Člen 11(3), drugi stavek	Člen 47
Člen 12(1)(a)	—
Člen 12(1)(b)	Člen 35(1)
Člen 12(1), drugi pododstavek	—
Člen 12(2)	Člen 41(2)
Člen 12(3)	—
Člen 13	Člen 40(1)
Člen 14(1)	Člen 49(1)
Člen 14(2)	—
Člen 14(3)	—
Člen 15(1)	Člen 50
Člen 15(2)	Člen 48
Člen 15(3)	—
Člen 16(1)	Člen 39(1)
Člen 16(2)	Člen 42(2)
Člen 17(1)	—
Člen 17(2), (3) in (4)	Člen 51(2)
Člen 17(5)	—
Člen 18	Člen 52